

SATVERSMES TIESĀ APSTRĪD NĪN UN TEN TIESISKUMU

Gada sākumā, saņemot kārtējo Nekustamā īpašuma nodokļa aprēķinu par savu zemi un mitekli, daudzi sajūtās, it kā pašvaldība nodarbotos ar reketu. Šis apjomīgais maksājums spēj iedzīt bīstamā parādu jūgā un pat atņemt mums mājas. Reaģējot uz notiekošo, antiglobālistu līderis **Andris Orols 11. maijā iesniedza divas konstitucionālās sūdzības Satversmes tiesā, kurās apstrīdēts Nekustamā īpašuma nodokļa un Transportlīdzekļa ekspluatācijas nodokļa tiesiskums. Iesniegumu pilni teksti ir publicēti interneta vietnē: www.tautaslabklajibai.lv.**

REKETS NEOLIBERĀLISMA PASPĀRNĒ

Saruna ar biedrības “Antiglobālisti” valdes priekšsēdētāju **Andri Orolu**

NODOKLIS PAR
ĪPAŠUMU –
PRETĒJS SATVERSMEI

Andris Orols: Nekustamā īpašuma nodoklim ir sena vēsture. Tas pastāv daudzās pasaules valstīs. Lai gan Zemi ir radījis Dievs vai Daba (tas ir filozofisks jautājums), nevis cilvēks, pirms kādām simtgadēm zeme daudzviet tika pasludināta kā piederoša kādam karalim, feodālim vai muižniekam un no zemes lietotājiem tika prasīta samaksa par zemes lietošanu. Padomju laikā visa zeme bija pasludināta kā valsts īpašums, un šajā gadījumā valsts

par to bija tiesīga prasīt kaut kādu nomas maksu. Taču pašlaik gan zeme, gan ēkas ir privātpašums, un nevienam nav tiesības ne aplikt tās ar nodokļiem, ne arī atņemt šos īpašumus.

Ja cilvēkam ir īpašums, tad tas ir tikai viņa īpašums. Piemēram, manas brilles, mans krekliņš, mans pulkstenis ir tikai mans īpašums, un nevienam citam, izņemot mani, uz to nav nekādu tiesību. Kur nu vēl prasīt par to kaut kādu papildus maksu. Ja, teiksim, manas brilles būtu valsts īpašums, kuras es tikai irēju, tad, protams, valsts būtu tiesīga prasīt no manis nomas maksu. Bet, ja šīs brilles valstij nepieder, tad

valsts nav tiesīga izvirzīt šādas pretenzijas.

Man pieder māja un zeme, un, cik vien atceros, bija jāmaksā par tiem nodokļi. Tīri loģiski es sapratu visus šos gadus, ka tas ir absurds – maksāt valstij nodokļus par man piederošu īpašumu, bet, kamēr šie nodokļi bija tīri simboliski, tikmēr nebendēju sev nervus un netērēju laiku ar attiecību skaidrošanu. Tāpat kā lielākā daļa Latvijas iedzīvotāju – paburkšķēju, pašķendējos, bet samaksāju, lai mani liek mierā. Pēdējos gados pie varas esošie ir uzskrūvējuši tik milzīgus izmērus šim nodoklim, ka man tas “piegriezās”, un es nolēmu šai nenormālībai, šim absurdam darīt galu.

Latvijā šobrīd ir 14 nodokļi plus dažādas nodevas. Nekustamā īpašuma nodoklis un Transportlīdzekļa ekspluatācijas nodoklis ir jāmaksā par savu īpašumu. Vairākus mēnešus pētīt un analizējot likumus, pārliecinājos, ka abi nodokļi tiek uzlikti prettiesiski. Tie ir likumīgi (jo pastāv uz likumu pamata), bet prettiesiski.

DDD: Pēdējā laikā notiek diskusijas, ka vajadzētu atcelt Nekustamā īpašuma nodokli vienīgajam īpašumam. Vai tu tam piekriti?

Turpinājums 4. lpp.

“PĒDĒJOS GADOS PIE VARAS ESOŠIE IR UZSKRŪVĒJUŠI TIK MILZĪGUS IZMĒRUS ŠIM NODOKLIM, KA MAN TAS “PIEGRIEZĀS”, UN ES NOLĒMU ŠAI NENORMĀLĪBAI, ŠIM ABSURDAM DARĪT GALU.”

INTEGRĀCIJAS PURVĀ

Edvīns Šnore

*Dokumentālās filmas
“Padomju stāsts” autors
Latviešu vēsturnieks,
režisors, politiķis*

KOPSAVILKUMS

Līdzšinējā krievvalodīgo integrācija Latvijā kopumā ir bijusi neveiksmīga. Tas secināms, salīdzinot Integrācijas pamatnostādnes (2011) nospraustos mērķus ar esošo realitāti. Lielākā daļa no plānotajiem rezultativajiem rādītājiem ne tikai nav sasniegti, bet ir izemējušās tendences, kas ir pretējas plānotajam. Tas nozīmē, ka virknē jomu (valodas lietojums, latvisko mediju patēriņš, piederības sajūta Latvijai, krievu jaunatnes lojalitāte u.c.) situācija

nevis uzlabojas, bet pasliktinās. Kopumā vērojama attālināšanās no latviskas Latvijas uzstādījuma un tuvināšanās PSRS okupācijas laika lingvistiskajai realitātei – *de facto* divvalodībai sadzīvē, publiskajā sfērā, izglītībā un medijos. Latvieši ir spiesti apgūt krievu valodu, lai strādātu Latvijā. Ievērojami pieaudzis latviešu īpatsvars starp izceļotājiem. Pētījumi un aptauju dati rāda, ka krieviskās vides pašpietiekamības nostiprināšanās Latvijā rada draudus arī valsts drošībai. Lai mainītu šīs negatīvās tendences, jāmaina līdzšinējais krievvalodīgo integrācijas kurss. Jāsaprot, kas darīts nepareizi, un jāizlabo pieļautās kļūdas. Viens no galvenajiem uzdevumiem ir pārtraukt krievu valodas lomas mērķtiecīgu paplašināšanu Latvijas informatīvajā telpā. Ir jāstiprina latviešu valodas pozīcijas un jā-

aplašina tās lietojums gan medijos, gan izglītības jomā.

IEVADS

Krievu integrācija latviskajā vidē nenotiek. Tendence ir tieši pretēja – latvieši pamazām adaptējas krieviskajā vidē un apgūst krievu valodu, lai varētu funkcionēt Latvijā. Latvieši arī aizvien lielākā skaitā patērē plašsaziņas līdzekļus krievu valodā.¹ Pieaug latviešu īpatsvars starp izceļotājiem. Ja 2011. gadā izceļoja aptuveni vienāds skaits latviešu un krievu, tad 2015. gadā latviešu izceļoja jau divreiz vairāk nekā krievu.² Un visbeidzot, Latvijā arvien vairāk latviešu iz-

* Šeit un turpmāk *krievi* lietots kā sinonīms jēdzienam *krievvalodīgie*.

<p>Atrašanās vieta: Valka, Rīgas iela Uzņēmums piedāvā darbu mašīnādītājam ar 5. un 10. klases adāmašīnām. Darbs Valkā. Tālr. 29484143</p> <p>ISTABENE Reģistrācijas numurs: 40003682818 Valodu zināšana: Latviešu, Krievu Darba dienas: Maiņās, Darba laiks: 8-17 Atrašanās vieta: Rīga, centrs, Elizabetes 101 Piedāvājam darbu istabēnēm, vēlams ar pieredzi, ja nav, tad apmācām. Darbs maiņās – 4 dienas strādā, 2 brīvas. Darba alga 3 eur/h (bruto) (+bonus!). Sociālās garantijas, veselības abdrošināšanas polise. Tālr. 26585260</p> <p>SĒTNIEKS Kompānijas nosaukums: Privāts Vēlama izglītība: Ne zemāka par vidējo Valodu zināšana: Latviešu, Krievu Darba dienas: Katru dienu, Darba laiks: 6.00-14.00 Atrašanās vieta: Rīga, Centrs Tālr. 22385293</p> <p>Neatkarīgā Rīta Avīze, 2016. g. 23. augusts 11. lpp.</p>	<p>PAVĀRS Kompānijas nosaukums: SIA Sveda Reģistrācijas numurs: 40103761758 Vēlama izglītība: Ne zemāka par vidējo Valodu zināšana: Latviešu, Krievu Darba dienas: Brīvdienas, Darba laiks: 10:00 - 23:00 Atrašanās vieta: Rīga, Purvciems, A. Deglava iela Piedāvājam darbu pavāra palīgam. Tālr. 29733386</p> <p>TRAUKU MAZGĀTĀJS Kompānijas nosaukums: SIA Demo J Reģistrācijas numurs: LV40103525204 Vēlama izglītība: Ne zemāka par vidējo Valodu zināšana: Latviešu, Krievu Darba dienas: Maiņās, Darba laiks: 8:00-17:00 Atrašanās vieta: Rīga, Sarkandaugava, Dunte Kafejnīca meklē trauku mazgātāju. Darba grafiks maiņās. Tālr. 22385293</p>
--	--

vēlas laist savus bērnus krievu skolās! Šī tendence parādījusies pēdējos gados. Calis.lv portālā latviešu māmiņas dalās pieredzē, kā to labāk izdarīt.³ Viņām latviska Latvija acīmredzami ir zudusi pat cerībās.

Tas ir loģisks un dabisks process valstī, kuras galvaspilsētā krievvalodīgie ir vairākums un kur blakus atrodas simtreiz lielāks Krievijas informatīvā telpa. Šādos apstākļos latvieši krievus integrēt, protams, nevar. Imītēt

procesu var. Arī “apgūt” naudu var. Bet integrēt nevar. Jo krievu Latvijā ir par daudz. Zinātniski tas skan šādi: “Vērojama nesakrītība starp valsts valodas un minoritātes (krievu) valodas nominālajām un faktiskajām sociolingvistiskajām funkcijām, kas rada krievu valodas kolektīva lingvistisko pašpietiekamību, kura var jūtami apgrūtināt integrāciju uz latviešu valodas pamata.”⁴

Turpinājums 2. lpp.

INTEGRĀCIJAS PURVĀ

Turpinājums no 1. lpp.

REALITĀTE

Par to, ka integrācija ir aizgājusi pa nepareizajām slieķēm, ikviens var pārliecināties, atverot darba sludinājumu sadaļu jebkurā avīzē. Tur krievu valoda tagad jau tiek prasīta pat sētniekam, istabenei vai trauku mazgātājam.

Latvijas sabiedriskajā televīzijā jau par normu kļuvis atteikties dalību tiem, kas tā saucamo mazākumtautību auditoriju grib uzrunāt latviski. 25 gadus garā mazākumtautību integrācija izvērtusies tā, ka PSRS laikā ieviestie krievu bērnu darzi ne tikai nav likvidēti, bet tajos savus bērnus ir sākuši laist latvieši. Krievu skolās sācis pieaugt skolēnu skaits.⁵ Krievu kopējais skaits samazinās, bet skolēnu skaits krievu skolās pieaug. Uz latviešu rēķina.

REALITĀTE SKAITĻOS

2011. gadā tika apstiprinātas Nacionālās identitātes, pilsoniskās sabiedrības un integrācijas politikas pamatnostādnes (2012–2018). Tas ir galvenais integrācijas dokuments valstī, kuru ievēro Kultūras ministrija (KM), īstenojot integrāciju. Dokumentā uzskaitīti rezultatīvie rādītāji, pēc kuriem vērtējama integrācijas veiksmē. Norādīti bāzes rādītāji jeb stāvoklis uz 2011. gadu, un blakus minēti rādītāji, kādus būtu jāsasniedz 2014. gadā, lai integrāciju varētu uzskatīt par veiksmīgu.

2015. gadā nodibinājums "Baltic Institute of Social Sciences" [BISS] pēc KM pasūtījuma veica integrācijas auditu, kurā salīdzināja plānotos rādītājus ar 2014. gada realitāti.⁶ Turpinājumā uzskaitīšu tos rezultatīvos rādītājus no kopējā saraksta, kuri attiecas uz krievvalodīgo integrāciju un par kuriem ir rezultatīvie dati, kas ir salīdzināmi.

Nelatviešu latviešu valodas prasmes

	Bāze: 2010	Plānotais: 2014	Patiesais: 2013	Vērtējums
10.1. Pilsonības saņemšanai latviešu valodas eksāmenu sekmīgi nokārtojušo īpatsvars pret eksāmenu kārtotāju skaitu.	57,1%	66%	59,1%	Neatbilst. Pieaugums neatbilst plānotajam.

A.V.Gremze

Mārupē

Var jau censties gari un plaši runāt un pārliecināt, ņemt palīgā žurnālistus un informācijas līdzekļus, bet tā būs tikai ūdens liešana caurā spainī. Tikmēr pietiek ar vienu no visām sirds un patiesas gribas labi padarītu darbu, lai bez liekiem vārdiem rastos pārliecība, kam uzticēties, bet kuru – pasūtīt vienu māju tālāk. Lūk, šādas pārdomas man radās maija pirmajās dienās, vērojot divus svētkus – 4. maija svinības Rīgā un Latgales Kongresa 100. gadadienas atzīmēšanu Rēzeknē.

Man pilnībā pietika ar iespaidiem, kurus guvu, noskatoties abiem pasākumiem vēltības raidījumus televīzijā. Izjūtas, vērojot svētkus Rīgā, man atgādināja okupācijas gadus... bet Rēzeknē – pirmskara brīvās Latvijas laikus.

4. maijā Rīgā tāpat kā okupācijas gados nebija sajūtama svētku dvēsele, kuru nevar radīt ne ar kādiem mākslīgiem līdzekļiem – to nespēj pat glābt ne himna, ne karogi. Bija tikai šovi un bezkaislīgs pūlis, kam kūkas un šampanietis, un izšauts pulveris ir pirmajā vietā. Režīma pakalpiņiem trūkst spējas saprast kādu vienkāršu lietu – proti, lai radītu svētku sajūtu, ir vajadzīgs kas vairāk par salūtu, pierišanos un vizināšanos par baltu velti, vairāk par to, kas saglabājies no okupācijas gadiem kopā ar Ušakovu.

Turpretim raidījumos no Latgales redzēju, ka tur svētku rīkošanā ir piedalījušies Latgalē vēl palikušie latgaļi ar savu valodu, dziesmām, tautastērpiem, ticību un tradīcijām. Skanēja agrāk man nedzirdētas latgaliešu melodijas, kas uzbūra īpašas sajūtas un iesakņoja tās apziņā. Latgaļiem nav vienalga, kādu dziesmu dziedāt un kādā valodā runāt!

Tikai blēdībās noturīnātām dvēselēm nav dota iespēja atšķirt patiesu sajūsmu no papīra ziediem. Latgalē nevienam nebija vajadzības, lai tur kāds ierastos no Rīgas ar Ušakovam piemītošu palīdzību un šoviem, jo viņu tradīcijas nav aizpūti no rietumiem nākošais liberāļu vējš. Latgaliešiem nebija arī nekādas vajadzības, lai tur ierastos Vējonis un V.V.-Freiberģa, kas centās pabojāt kopējo noskaņu.

Svētki ir pagājuši. Visa vara Latvijā vēl joprojām ir okupācijas gadu nodevēju, līdzskrējēju un pašu okupantu rokās. Liberālisms tiek izmantots, lai visiem iespējamiem līdzekļiem saglabātu okupācijas laikā iegūtās priekšrocības. Pat notikumi pie karātavu staba 9. maijā nekādi nespēj ietekmēt nodevēju cietos paurus. 9. maija svinības Rīgā ir visbezkaunīgākais okupantu izlēciens, jo tieši Uzvaras parkā latviešiem vajadzētu svinēt savu uzvaru pār okupantiem, kā tas bija paredzēts tad, kad saimnieki Latvijā bijām mēs – latvieši. Kad būsīm atkal?

Mazākumtautību (t.sk. krievvalodīgo) nodarbinātība publiskajā sektorā

	Bāze: 2010	Plānotais: 2014	Patiesais: 2014	Vērtējums
4.1. Publiskajā sektorā nodarbināto īpatsvars, t.sk.: mazākumtautību pārstāvji (%)	24	25	23,4	Neatbilst. Samazinās.

Nepilsoņu naturalizācija

	Bāze: 2010	Plānotais: 2014	Patiesais: 2014	Vērtējums
5.2. Naturalizācijas kārtībā Latvijas pilsonībā uzņemto personu skaits (personas gadā)	2236	5300	939	Neatbilst. Samazinās.

Krievvalodīgo īpatsvars starp bezdarbniekiem

	Bāze: 2011	Plānotais: 2014	Patiesais: 2014	Vērtējums
6.1. Etnisko grupu īpatsvari starp ilgtermiņa bezdarbniekiem: krievi, romi	latvieši 51,7% krievi 31,6% romi 0,8%	krievi 29,5% romi 0,6%	latvieši 54,5% krievi 26,4% romi 0,8%	Atbilst.* Krievu bezdarbnieku īpatsvars samazinās. Latviešu bezdarbnieku īpatsvars pieaug.

* Šis ir visai dīvains rādītājs, jo par integrācijas veiksmi uzskata latviešu bezdarbnieku īpatsvara pieaugumu.

Latvisko mediju patēriņš

	Bāze: 2010	Plānotais: 2014	Patiesais: 2014	Vērtējums
9.1. Latvijas iedzīvotāju skatīšanās laika daļa, kura veltīta latviski raidošajiem Latvijas televīziju kanāliem: LTV1, LTV7, LNT, TV3.	41,1%	44%	33,9%	Neatbilst. Samazinās, nevis pieaug.
9.2. Ziņu raidījumu vidējā auditorija tautību griezumā latviski raidošajiem Latvijas televīziju kanāliem: LTV1, LTV7, LNT, TV3, t.sk. latviešu un citu tautību skatītāji.	latvieši – 8,4% citu tautību skatītāji – 1,7%		latvieši – 5,7% citu tautību skatītāji – 0,8%	Neatbilst. Samazinās, nevis pieaug.

Latviešu valodas prasme dažādās mazākumtautību vecuma grupās un izglītības sistēmas līmeņos

	Bāze: 2011	Plānotais: 2014	Patiesais: 2014	Vērtējums
12.1. Centralizētā valsts (latviešu valoda un literatūra) valodas eksāmena rezultāti 9.klasē pēc līmeņiem B, C, D.	B līmenis – 12,93% C līmenis – 38,65% D līmenis – 27,34%	-	B līmenis – 6,2% C līmenis – 33,1% D līmenis – 36,4%	Drīzāk neatbilst.* *BISS pētījuma secinājums.
12.2. Latviešu valodas eksāmena rezultāti 12.klasē: kopējais procentuālais vērtējums un tam atbilstošais novērtējuma līmenis (%)	B līmenis – 18,80% C līmenis – 31,19% D līmenis – 26,32%	-	B līmenis – 7,9% C līmenis – 22,0% D līmenis – 33,8%	Drīzāk neatbilst.* *BISS pētījuma secinājums.
12.3. Respondentu īpatsvars, kuru dzimtā valoda nav latviešu, latviešu valodas prasmes (prot valodu labi un vidūveji).	75% (2009)	78%	77%	Neatbilst.

Pašdarbības loma kultūrtelpas veidošanā un identitātes stiprināšanā

	Bāze: 2011	Plānotais: 2014	Patiesais: 2014	Vērtējums
13.1. Pašdarbības kolektīvu skaits uz 1000 iedzīvotājiem (skaits).	1,7	1,7	1,4	Neatbilst.

Vienota izpratne par Latvijas vēsturi

	Bāze: 2008	Plānotais: 2014	Patiesais: 2014	Vērtējums
29.1. Krievvalodīgo respondentu īpatsvars, kas uzskata, ka 1940. gadā Latvija brīvprātīgi iestājās Padomju Savienībā	54,9%	45%	54,5%	Neatbilst.
31.1. Krievvalodīgo respondentu īpatsvars, kas lepojas ar demokrātiskas Latvijas Republikas izveidi 1918. g.	13,1%	20%	73,2%	Atbilst.*

* Lai adekvāti izprastu krievvalodīgo attieksmi pret 1918. g. dibināto Latvijas valsti, jāņem vērā, ka no aptaujātajiem mazākumtautību pārstāvjiem brīvvalsts periodu (1918–1940) pozitīvi vērtē 36%, savukārt PSRS okupācijas periodu pozitīvi vērtē 83%.⁷

Mazākumtautību iedzīvotāju piederības sajūta Latvijai un iesaistīšanās kultūrtelpā

	Bāze: 2008	Plānotais: 2013	Patiesais: 2013	Vērtējums
14.1. Mazākumtautību kolektīvu skaits, kas piedalās Dziesmu un deju svētku procesā (skaits).	52	52	96	Atbilst.
Saišu ciešums ar Latviju. Tautība: Krievi.	71,9% (2010)	-	68,8%	Samazinās. BISS pētījums: 44.lpp.

Latvisko mediju patēriņš un uzticība tiem starp cittautiešiem

	Bāze: 2011	Patiesais: 2014	Vērtējums
25.1. Citu tautību skatītāju skatīšanās laika daļa, kura veltīta latviski raidošajiem Latvijas televīziju kanāliem: LTV1, LTV7, LNT, TV3	13%	7,1%	Neatbilst. Samazinās.
25.2. Citu Latvijā dzīvojošo etnisko grupu uzticēšanās līmenis informācijas avotiem	Latvijas sabiedriskajai televīzijai: - latvieši – 88%; - krievi – 58%. Pirmajam Baltijas kanālam: - latvieši – 27,6%; - krievi – 62%. Citiem Latvijā pieejamiem Krievijas kanāliem: - latvieši – 33%; - krievi – 73%. Sabiedriskajam radio: - latvieši – 73%; - krievi – 49,5%.	Latvijas sabiedriskajai televīzijai: - latvieši – 62%; - krievi – 32%. Pirmajam Baltijas kanālam: - latvieši – nav datu; - krievi – nav datu. Sabiedriskajam radio: - latvieši – 57%; - krievi – 32%.	Neatbilst. Samazinās.

Latviešu valodas lietošana publiskajā vidē

	Bāze: 2008	Plānotais: 2014	Patiesais: 2014	Vērtējums
26.1. Latviešu respondentu īpatsvars, kuri lieto tikai latviešu vai, galvenokārt, latviešu valodu (%):	65% uz ielas, 57% darbā	70% uz ielas, 61% darbā	43% uz ielas, veikalā; darbā – 69% (sanāksmju laikā), 59% (ar kolēģiem), 33% (ar klientiem un sadarbības partneriem).	Neatbilst plānotajam.
26.2. Strādājošo nelatviešu respondentu īpatsvars, kuri publiskajā telpā (darbā, ar draugiem, veikalā, uz ielas) lieto tikai krievu valodu (%)	20% (2011)	18%	34% uz ielas, veikalā; darbā – 34% (sanāksmju laikā), 38% (ar kolēģiem), 25% (ar klientiem un sadarbības partneriem).	Neatbilst plānotajam.

Latviešu valodas prasme starp nelatviešiem

	Bāze: 2008	Plānotais: 2014	Patiesais: 2014	Vērtējums
27.1. Mazākumtautību pārstāvju īpatsvars, kuri latviešu valodu prot vidējā un augstākajā līmenī	57%	-	44%	Neatbilst. Samazinās, nevis pieaug.

Kā redzam, vairums rezultātīvo rādītāju ne tikai neatbilst plānotajam, iezīmējas tendences, kas ir pretējas plānotajam, proti, virzība notiek atpakaļ, nevis uz priekšu.

Lai saprastu, ko darīt tālāk, vispirms jāsaprot, kas notiek pašreiz. Turpinājumā detālēt zēts esošās situācijas iztirzājums.

Turpmāk vēl...

¹Latviešiarvienbiežākizvēlāskatītietelevisijukrievuvalodā. NRA, 2016.03.01. <http://nra.lv/latvija/165043-latviesi-arvien-biezak-izvelas-skatities-televiziju-krievu-valoda.htm> Edvards Ratnieks: Latvieši pārceļas uz Krievijas TV kanāliem. Delfi, 2016.08.07. <http://www.delfi.lv/47755997>

²http://data.csb.gov.lv/pxweb/lv/Sociala/Sociala__ikgad__iedz__migr/?tablelist=true

³[http://calis.delfi.lv/forums/\(tema/18232654-latviesu-berns-krievu-skolas-bilingvala-ja-klase/](http://calis.delfi.lv/forums/(tema/18232654-latviesu-berns-krievu-skolas-bilingvala-ja-klase/)

⁴Latviešu valodas attīstības valsts programma. Programmas koncepcija. Valsts valodas komisija. Rīga, 2002. 29.lpp.

⁵Krievu skolās aizvien pieaug skolēnu skaits, Ilze Kuzmina, LV 2016. gada 21. aprīlis <http://www.la.lv/krievu-skolas-aizvien-pieaug-skolenu-skaits>

⁶Nacionālās identitātes, pilsoniskās sabiedrības un integrācijas politikas jomu analīze Latvijā, novērtējot "Nacionālās identitātes, pilsoniskās sabiedrības un integrācijas politikas pamatnostādņu 2012.–2018. gadam" īstenošanu laika posmā no 2012. līdz 2014. gadam, ņemot vērā pamatnostādņu 5. sadaļā noteiktos politikas rezultātus un rezultātīvos rādītājus. Baltic Institute of Social Sciences. Rīga, 2015.

⁷"Mazākumtautību līdzdalība demokrātiskajos procesos Latvijā", Baltic Institute of Social Sciences, Rīga, 2015, 24.lpp.

VAI LATVIJA BŪS LATVISKA? KĀPĒC LATVIJA NAV LATVISKA?

Ināra Golubcova

Tā nav Latvijas okupācijas vaina. Vaina ir pašos latviešos. Pašvaldībā, kurā ir mans privātpašums, pie varas ir latvieši. Pašvaldības darbinieces vīrs nopirka zemi blakus manam privātpašumam. Iepriekš man bija cits pierobežnieks. Tā bija zeme ap māju, kas piederēja cilvēkam, kurš nomira. Mums bija kopīgi robežstabiņi. Mirušajam cilvēkam palika dēls. Tālāk bija zeme, kas piederēja manam radniekam, kurš neformēja īpašuma tiesības. Pašvaldības darbinieces vīrs sarunāja mērnieka palīgu, kurš mana bijušā pierobežnieka dēlam saplēsa īpašuma dokumentus. Valsts zemes dienestā tika likvidēti īpašuma mērīšanas dokumenti. Tad šis pašvaldības darbinieces vīrs nopirka visu šo zemi no pašvaldības. Mērit zemi dabā viņš neuzskatīja par vajadzīgu. Vismaz mani uz mērīšanu nezaicināja un robežas nesaskaņoja, kas pēc likuma bija jādar. Neuzlika jaunus robežstabiņus. Izņēma jau esošos un izcirta daļu no mana meža. Iesniedzu prasību tiesā. Tiesa lika man vēlreiz pārmērit savu zemes gabalu, jo tā nevarot piespiest pierobežnieku izmērit savu zemes gabalu dabā. Pārmēriju. Beigās tiesa nosprieda, ka izcirstā meža platība ir pieļaujamās robežās!!!

Citāts no sprieduma: "Turklāt Ministru kabineta 2011. gada 27. decembra noteikumu Nr. 1019 "Zemes kadastrālās uzmērīšanas noteikumi" 4. pielikumā "Zemes kadastrālās uzmērīšanas mērījumu precizitātes rādījumi" ir norādītas pieļaujamās atšķirības, nosakot robežpunktu koordinātes un uzmērot platības." Tas ir jāievēro mērniekam, veicot zemes uzmērīšanu.

**NEVIENA SVEŠA VARA NAV TIK GRAUJOŠI
IZTURĒJUSIES PRET LATVIEŠU TAUTU KĀ
PAŠI LATVIEŠI DAŽU GADU LAIKĀ. AR VIENU
ROKU DEVA, AR OTRU ŅEM NOST! VAI TAUTA
MĪLES ŠO VALSTI UN ŠO VARU?**

Šie noteikumi neatļauj izcirst svešu mežu. Taču tika izcirsts svešs mežs! Vai mūsu varas orgāns – tiesa – ir godprātīgs? Tagad ziniet, ka svešu mežu var izcirst pieļaujamās platību robežās!! Tikai pirms tam izņemiet pierobežnieka robežstabiņus!!

Lūk, šie visi ir latvieši... Vai es varu ar cieņu izturēties pret tādiem latviešiem? Vai viņš vēlreiz vēlēties pašvaldībā? Ja kāds vēlē, tad tikai tie, kam viņi nav nodarījuši pāri. Ja nebūs citu latviešu, kuriem var uzticēties, vēlēties cittautiešus.

Un citā tiesas procesā mūsu varas orgāns – tiesa –, nezaicinājusi cilvēku uz tiesu, nolēma tam uzlikt naudas sodu 350 eiro apmērā par to, ka viņš neieradās uz tiesu. Diemžēl tiesas lēmums nav pārsūdzams, jo tiesa nevienam nepakļaujas un nevienam neatskaitās. Tiesu spriedumus var pārsūdzēt apelācijas un kasācijas tiesās, bet lēmumu atsevišķi pārsūdzēt nevar. Cik tas ir demokrātiski!!!? Tiesnesis ir kungs un ķēniņš – ko grib, to dara!

Divās pēdējās vēlēšanās Rīgā ir uzvarējusi "Saskaņa". Bet iepriekš taču Rīgas domē pie varas bija latvieši! Kāpēc cilvēki viņus vairs nevēlēja?

Latviešiem ir viens tikums. Tas ir čaklums. Un viņi čakli dara arī ļaunu. Kurš deportācijai nodeva latviešus? Kaimiņi, skaudības un nenovērtības dēļ! Neviens PSRS vadonis nebrauca uz Latviju, lai noteiktu, kurš ir jāizved. Komunistus interesēja tikai cilvēku manta. Ja cilvēks izmuka (piemēram, mana vectēva brāļa ģimene), viņu neviens nemeķēja. Savāca atstāto mantu un ar to pietika. Pēc manām domām, latvieši nav visvairāk cietuši no komunistiem. Daudz vairāk cieta krievi, baltkrievi un ukraiņi. Cilvēku miljoni tika nomērdēti badā. Daļa arī izsūtīta. Šis tautas Otrajā pasaules kara laikā būtu pieslējušās Hitleram, ja Hitler nebūtu parādījis savu zvēriskumu. No diviem ļaunumiem tauta izvēlējās mazāko. Un, kas būtu noticis pēc kara, neviens nevar zināt. Hitlera armijā dienēja žīdi, bet viņu vecāki atradās koncentrācijas nometnēs. Tas rakstīts Braiena Marka Rīga grāmatā "Žīdu karavīri Hitlera armijā".

Neviena sveša vara nav tik graujoši izturējusies pret latviešu tautu kā paši latvieši dažus gadus laikā. Ar vienu roku deva, ar otru ņem nost! Vai tauta mīles šo valsti un šo varu?

Sekas no cēloņiem šķir laiks. Dažreiz šis laiks ir ilgs. Ilgumu nosaka karmiskie likumi. Labestība nevienam nav kaitējusi. Jācinās pret ļaunumu.

Starp citu, spriežot pēc uzvārda, tik ļoti peltajam Putinam ir baltu izcelsme. Austrumlatvijā vārdu "putns" izrunā kā "putins" ("t" ir ciets). Tādi nu ir balti...

Publicēts saīsināti

PATĪKAMS PASĀKUMS PIŅĀKU BIBLIOTĒKĀ

Šā gada 20. maijā Babītes pašvaldības novada bibliotēkā Piņķos notika biedrības "Latvietis" rīkotā prezentācija Leonarda Inkina izdotajai grāmatai "Neizmantoto iespēju laiks" un dokumentālajai filmai "Būt latvietim", kā arī grāmatas dāvinājums bibliotēkai.

Pasākums noritēja pacilājošā noskaņā un ļoti draudzīgā atmosfērā. Uz to bija ieradusies prāvs interesentu loks. Interesi izraisīja gan Alvilā Bērziņa un Leonarda Inkina ievadrunas, gan arī filmas noskatīšanās. Neatrūka jautājumu un atbilžu. Izraisījās spraiga diskusija, kuru bija saistoši klausīties un izdarīt secinājumus.

Izskanēja ierosinājumi arī citās Latvijas pašvaldībās organizēt šādus pasākumus. Pieteicās limbažnieks Juris Kokaļa k-gs – viņš lūgšot Limbažu pašvaldību rast iespēju to realizēt. Atliek vien cerēt, ka Limbažu pašvaldības vadība būs tik pretimnākoša un atsaucīga, palīdzēs ar organizēšanu, telpu nodrošināšanu un neatteiks! Te nu jācer, ka arī citu pašvaldību iedzīvotāji izrādīs vajadzīgo interesi un rīkos šādas tikšanās. Vēlētos, lai atrastos uzņēmīgi organizatori.

Pasākums Piņķos beidzās ar ziedu pasniegšanu, kafijas, tējas tasi, cepumiem un labu garastāvokli. Biedrības "Latvietis" vārdā gribu izteikt lielu pateicību Babītes novada pašvaldības vadībai un Piņķu bibliotēkas darbinieku kolektīvam par atsaucību un viesmīlīgu uzņemšanu.

Ar cieņu
Ego Javošs

REKETS NEOLIBERĀLISMA PASPĀRNĒ

Turpinājums no 1. lpp.

Andris Orols: Tās ir ļoti labas aktivitātes, bet es eju vēl tālāk – līdz saknei un Satversmes tiesā apstrīdu Nekustamā īpašuma nodokli pilnībā, nevis tikai kādu tā daļu. Satversmes 105. pantā ir teikts: Ikvienam ir tiesības uz īpašumu.” Savukārt Civillikuma 927. pants detalizētāk skaidro šo jautājumu: “Īpašums ir pilnīgas varas tiesība pār lietu, t. i., tiesība valdīt un lietot to, iegūt no tās visus iespējamus labumus, ar to rīkoties un noteiktā kārtā atprasīt to atpakaļ no katras trešās personas ar īpašuma prasību.” Tātad Civillikums noteic, ka īpašniekam ir pilnīgas varas tiesības pār savu īpašumu, nevis daļējas vai mazākas, salīdzinot ar valsti vai jebkuru citu personu, un nevienam citam nav pilnīgāku, augstāku, galvenāku tiesību pār konkrēto īpašumu.

Es uzskatu, ka nekustamais īpašums nevar tikt aplikts ar nodokļiem un nevar tikt atsavināts, būtībā atņemts, nodokļu nenomaksāšanas dēļ vai citā Satversmē neparedzētā gadījumā, jo tas ir tikai un vienīgi mans īpašums un nevienam citam nav varas pār to. Arī valstij ne. Šajā situācijā ir arī daudzas citas nianšes, piemēram – jebkuram īpašumam ir vērtība, tas ir iegūts par naudu, no kuras nodokļi ir jau samaksāti, tāpēc dubultā aplikšana ar nodokļiem ir prettiesiska.

DDD: Taisnība – bet, ja tu nemaksāsi Nekustamā īpašuma nodokli, tu zaudēsi savu īpašumu.

A.O.: Un tas ir prettiesiski. Valsts var ierobežot tiesības kaut kā rīkoties ar īpašumu (un arī ne jebkuros, bet tikai Satversmē paredzētos gadījumos!), bet aplikāt īpašumu ar nodokli nevar. Ja tu vairākus gadus nevari vai nevēlies samaksāt nodokļus, pie tevis atnāk tiesu izpildītāji ar policistiem un gluži vienkārši atņem tev īpašumu, pārdod to trešajam personam un tevi pašu izmet uz ielas. Arī citu parādu piedzišanu vērs uz īpašumu. Tas ir absolūti prettiesiski. Valstij nav tiesību uz šo īpašumu, nav tiesību ar to rīkoties, kā vien ienāk prātā, nav tiesību ievākt no tā augļus un nav tiesību īpašumu vienkārši atsavināt. Atsavināt var tikai sabiedrības vajadzībām, uz atsevišķa (nevis vispārīga) likuma pamata un pretī dodot līdzvērtīgu kompensāciju. Vienkārši atņemt jebkuru īpašumu un kaut kam pārdot – tas ir absolūts tiesību pārkāpums. Bet tas brīvi un bez aizķeršanās tiek praktizēts Latvijā daudzus gadus.

NEOTROCKISTU, NEOBOĻŠEVISTISKA PIEEJA...

DDD: Kāpēc šāds nodoklis tiek iekasēts?

Andris Orols: Trūkst naudas. Lielākā daļa no Nekustamā īpašuma nodokļu iemaksām aiziet pašvaldībām. Piemēram, Igaunijā un Lietuvā ar nekustamā īpašuma nodokli tiekot aplikta tikai zeme, bet ne dzīvoklis vai māja. Un arī tad NĪN esot simbolisks. Prasīju saviem draugiem, kas tur dzīvo, – no kā veidojas viņu pašvaldību budžets? Viņi saka, ka no ienākumu nodokļiem. Tātad

Igaunijā un Lietuvā ar to pietiek, bet Latvijā, kā vienmēr, notiek kaut kas divains. Un ne Brisele, ne Maskava, ne kas cits šajā gadījumā te nav vainīgs – lēmumus pieņemam paši.

Protams, ka valstij un pašvaldībām trūkst naudas, bet kāds tam ir cēlonis? Cēlonis ir bezdarbs un neadekvāts atalgojums. Cilvēki brauc prom, strādā un maksā nodokļus citās valstīs – tas nozīmē, ka viņi silda citas ekonomikas un veido labklājību citām valstīm, nevis Latvijai. Tā vietā, lai mainītu ekonomikas modeli, radītu darba vietas, rūpētos par saviem cilvēkiem, pie varas esošie politiķi un partijas būtībā darbojas citu valstu interesēs. Vai to viņi dara apzināti vai savas muļķības dēļ – tas ir blakus jautājums, bet realitāte ir realitāte – “de facto” viņi ir citu valstu aģenti mūsu zemē, jo viņu darbības rezultātā ieguvēji ir citas valstis, nevis mēs.

DDD: Šobrīd ir tā, ka, piemēram, par manu lauku māju, kura knapi turas kopā, ir jāmaksā neliels nodoklis, bet, tikko es tur ieguldu savus līdzekļus, mājai palielinās vērtība, un man ir vairāk par to jāmaksā pašvaldībai. Iznāk absurdi.

A.O.: Tā, tas ir – jo vairāk tu ieguldi savā īpašumā, jo vairāk no tevis grib atņemt. Jo ceļas īpašuma vērtība. NĪN piesaistīja kadastram, bet kadastru – tirgus cenām. Kaut kāds laupītāju midzenis tur augšā ir izveidojies, kurš grib parazitēt uz pārējās tautas. Cilvēki pārdod savus īpašumus, jo nevar samaksāt. Un brauc prom no Latvijas, jo ir apnicis šis murgs, bet cīnīties neredz jēgu un negrib tam velīt laiku un savu dzīvi. Cīnītāju vispār ir maz – tos uz pirkstiem var saskaitīt. Lielākā daļa cilvēku vienkārši “plūst pa strauti”.

Īpašumus uzpērk bagātākie, un pastāv teorija, ka šis ir kārtējais valsts mēroga projekts, kā mazāk turīgākajiem atņemt viņu īpašumus. Pirms gada es kā klausītājs piedalījos vienā Saeimas komisijas sēdē, un daļa no sarunu dalībniekiem atklātā tekstā sludināja, ka no NĪN faktiski nav iespējams izvairīties un ir jāņem no visiem, no kuriem vien iespējams kaut ko paņemt. Es gandrīz mēms paliku – tāda neotrockistu, neoboļševistiska pieeja. Un viņiem absolūti nospļauties par tiesiskumu. Viņi ir pie varas un dara, ko grib. Un nav kas viņus savalda. Bet viņi jau to varu nav uzurpējuši – viņus tur pati tauta arī ievēlēja. Domāju, ka arhīvā varētu būt arī audioieraksti.

DDD: Kā ar otro konstitucionālo prasību?

A.O.: Līdzīgi ir ar Transportlīdzekļa ekspluatācijas nodokli. Tas nav ceļa nodoklis, tas arī ir nodoklis par īpašumu. Šajā nodokli transportlīdzekļa atsavināšana nav paredzēta, bet cilvēks nevar iziet tehnisko apskati savai mašīnai, kamēr nav nomaksājis ikgadēju nodokli. Piemēram, viņš ir saslīmījis vai izbraucis strādāt ārzemēs, atgriežas pēc trim vai pieciem gadiem un grib Latvijā iziet šo tehnisko apskati, bet vispirms viņam jāsamaksā visa parādu summa par visiem gadiem. Uzrēķinātie nodokļi nekur nepazūd – nenorakstās. Parādu summa var pārsniegt pat auto vērtību.

Ja nav izieta tehniskā apskate, autovadītājam tiek liegta Satversmē garantētā pārvietošanās brīvība. Pārvietošanās brīvība Satversmē definēta vispārīgā nozīmē, un tas, savukārt, ir attiecināms arī uz gadījumu, kad kāds vēlas pārvietoties ar sava transportlīdzekļa palīdzību.

Citās valstīs tāda nodokļa nav. Ir ceļa nodoklis, kas ir ietverts degvielas cenā – cik tu reāli nobrauc, tik tu reāli arī to ceļu nolieta. Viss pietiekami godīgi – vai tu izbrauc vienreiz nedēļā uz tirgu vai baznīcu, vai brauc tikai vasarā, vai brauc katru dienu no rīta līdz vakaram – tik tu šos ceļus arī nolieta. Bet valsts iestādēs sēdošie izkalkulēja, ka šādā modeli valsts un CSDD gūs mazāk naudas.

“JAUNĀ BRĪVĪBA” – SUPERBAGĀTNIĒKU VIRSKUNDZĪBA

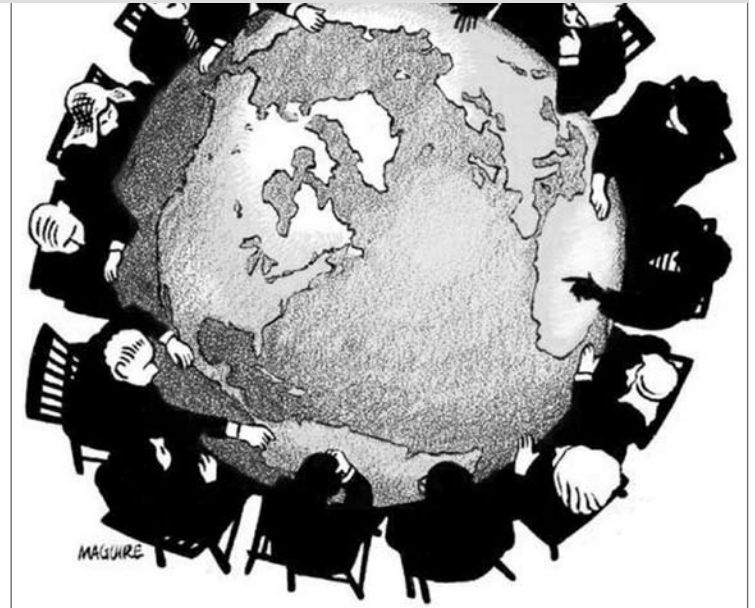
DDD: Tu iestāties pret globalizāciju un neoliberalismu. Kāds sakars neoliberalismam ar šiem diviem apstrīdētajiem nodokļiem?

Andris Orols: Vistiešākais. Valstij vajag naudu, bet tā nezina, no kurienes to ņemt. Neoliberalisma teorija skaidro, ka brīvais tirgus visu pats sakārtos un viss viņiem būs labi. Tās ir absolūtas muļķības. No tādas attieksmes sabiedrībā veidojas tikai haoss un anarhija tās visprimitīvākajās izpausmēs. Teorija skaidro, ka uzņēmēji radīs visas iespējamās darba vietas, visi strādās, maksās nodokļus un valsts tikai savāks šos nodokļus un sadalīs sabiedrības vajadzībām. Bet tā ir tikai teorija, dzīvē viss ir savādāk. Un tas jau iepriekš bija paredzams.

Valsts ir atteikusies no uzņēmējdarbības, faktiski visas jomas ir atdotas privatizācijai, un tad no privatīpašniekiem tiek plēstas deviņas ādas. Bet ne no visiem. No bagātākajiem ne. Cilvēki pārsvarā ir mazizglītoti un nesaprot, kas notiek – kāpēc iznīcināja mūsu pašu ražošanu, valsts bankas un nacionālo valūtu, kāpēc glāba “Pareksu” “Liepājas metalurgu” u.c.? Kāpēc valsts iegulda savus līdzekļus lieluzņēmēju biznesā, bet nicina laukā mazos? Kāpēc uztur ne-rentablu lidmašīnu kompāniju, kura gadiem pumpē no budžeta mūsu visu kopējo naudu? Kāpēc dažādu valsts uzņēmumu vadības atalgojums būtiski pārsniedz pat deputātu atalgojumu? Kāpēc mums visiem jāatbalsta mazie privātie elektroenerģijas ražotāji, faktiski vēl piemaksājot par viņu darbību? Tā ir šī neoliberalisma teorija, ka uzņēmēji rada darbvietas un viņi ir jāatbalsta. Bet ne visi. Tā ir totāla smadzeņu pūderēšana, bet tauta tam ļaujas, jo ir kūtra, mazizglītotā un pasīva.

DDD: Tātad tā ir nevis neoliberalisma teorija, bet gan neoliberalisma prakse.

A.O.: Protams. Neoliberalisma politiku īsteno visas sešas partijas, kuras šobrīd ir Saeimā. Tās ir mazāk vai vairāk neoliberalas – pat tad, ja savās oficiālajās programmās deklarē, ka ir konservatīvas. Viss atklājas tikai un vienīgi darbos. Arī ļoti daudzas ārpusparlamenta partijas ir

NEOLIBERĀLISMA TEORIJA SKAIDRO, KA BRĪVAIS TIRGUS VISU PATS SAKĀRTOS UN VISS VISIEM BŪS LABI. TĀS IR ABSOLŪTAS MUĻĶĪBAS. NO TĀDAS ATTIEKSMES SABIEDRĪBĀ VEIDOJAS TIKAI HAOS UN ANARHIJA TĀS VISPRIMITĪVĀKAJĀS IZPAUSMĒS.

ar neoliberalu ievirzi – palasiet viņu programmas.

DDD: Tad jājautā – kas ir neoliberalisms?

Andris Orols: Vārds “liberalisms” ir cēlies, šķiet, no franču valodas un nozīmē brīvību. Būtībā te nav nekā sliktā – viss atkarīgs no tā, kā un kur šī brīvība tiek pielietota. Neoliberalisms tātad ir “jaunā brīvība”. Te ir jāpiezīmē, ka tas ir komplicēts jēdziens, un katrā valstī tas ir atšķirīgs.

Tā ir politiski ekonomiska ideoloģija, kas atbalsta brīvo tirgu, brīvu preču darbaspēka un finanšu plūsmu, ekonomisko liberalismu, brīvo tirdzniecību, tirgus deregulāciju un privatizāciju. Neoliberali uzskata, ka tirgus pats visu sakārtos un valstij nav jāiejaucas šajos procesos. Pasaulē šī ideoloģija, kura nāca tradicionālā liberalisma vietā (par kura pamatlicēju tiek uzskatīts Ādams Smits), sāka uzņemt apgriezienus ap astoņdesmitajiem gadiem. Tas bija saistīts ar virzību uz globalizāciju. Mūsdienu kapitalismam daudzos aspektos ir būtiskas atšķirības no kapitalisma pagājušā gadsimta vidū vai pirmās Latvijas laikā pirms 100 gadiem. Neoliberalisma reālā būtība ir tāda, ka valstis neveidojas turīgs, daudzskaitlīgs vidusslānis, bet gan bagāto un nabago sabiedrība. Tāds savdabīgs modernais feodālisms.

DDD: Viņi gan to nepropagandē.

A.O.: Bet sekas no neoliberalu darbiem ir tieši tādas. Viņiem ir arī savi filozofi, ekonomisti, kuri pūderē cilvēkiem smadzenes. Un šai politiski ekonomiskajai sistēmai ir arī ieguvēji, bet tas ir iedzīvotāju mazākums.

DDD: Bagātē?

A.O.: Jā, superbagātē. Un tālāk attīstībā viņi nenovēršami novedis pie totalitāras pārvaldes visā pasaulē, ar kuru salīdzinoši PSRS vai Ziemeļkoreja ir pilnīgs sikums. Tas ir saistīts ar totālo elektronisko kontroli un plānoto

bezskaidras naudas sabiedrību – tāda mūsdienu modernā verdzība, kura balstās uz attīstītām tehnoloģijām.

Arī Latvija lieliem soļiem dodas uz šo mērķi, un viena no dominējošākajām institūcijām šajā virzībā ir VID. Protams, viņi ir tikai izpildītāji.

DDD: Tātad superbagātņieku mazākums valda pār visiem pārējiem?

A.O.: Protams, tāda sistēma viņiem ir izdevīga. Latvijā daudzu gadu garumā trūkst darba, samaksa par darbu ir neapmierinoša, netiek garantētas normālas dzīves vajadzības, un cilvēki spiesti braukt uz citām valstīm un sildīt ekonomiku tur. To grūti izskaidrot ar vienkāršu apstākļu sagādāšanu, tas vairāk līdzinās apzināti īstenotam projektam. Cietēji nav tikai latvieši – kaut kas līdzīgs notiek visur.

DDD: Es tev iebildīšu. Tādā Vācijā un Lielbritānijā ir šis vidusslānis. Tikai Latvijā tas ir papilds...

A.O.: Cik esmu lasījis, arī tur notiek līdzīgi procesi. Vidusslānis tiek noplicināts. Vairbūt nedaudz maigāk, bet vidusslānim arī tur nepārtraukti krītas maksātspēja. Un mūsu pašu latvieši brauc uz šīm valstīm, atņemot darbu vietējiem, mazinot samaksu.

Neskatoties uz liberalizāciju, ekonomiskie modeļi dažādās valstīs atšķiras, un pasaulē nav virzības uz to, lai tiktu izlīdzināts dzīves līmenis, drīzāk otrādi – tendence uz divu vai vairāku ātrumu valstīm.

DDD: Vai plaisa starp bagātājiem un nabagaļiem ir galvenais neoliberalisma raksturojums? Ar ko vēl izceļas šī ekonomiskā sistēma?

A.O.: Faktiski tas ir vesels komplekss, kas skar visas sfēras. Jebkuru jomu – gan nacionālo, gan ekonomisko, gan tiesisko...

Turpmāk vēl...

Intervēja Līga Muzikante

NORMĀLĀ VALSTĪ TĀ NERĪKOJAS

J. Liekmanis

Jau tiku rakstījis, ka manā izpratnē šobrīd Latvija nav uzskatāma par normālu valsti, jo tās politiķi ar tautas atbalstu piekopj pretvalstisku politiku un tauta ar to ir apmierināta, tāpēc ka atkal un atkal par tiem balso. Gribētu paturpināt šo tēmu. Tāpat kā latviešu tautai (savā lielā vairumā) ir zudusi nacionālā pašapziņa, tāpat – no kurienes gan tai rasties tautas vēlētiem politiķiem?! Un, ja tā, tad visādas nelietības var darīt bez sirdsapziņas pārmetumiem, zinot, ka tauta neko neteiks.

VALSTS IENAIIDNIEKI – SVĒTĀS GOVIS

9. maijs, kura svinības normālā valstī vispār būtu aizliegtas, pie mums tiek vērtēts augstāk par 16. martu.

16. martā valsts vadītājiem, lai nezaudētu amatu, nav tiesību apmeklēt mūsu svētvietu Brīvības pieminekli; 9. maijā par līdzīgu rīcību viņiem, liekas, nekas nedraudētu. Par godu 9. maijam okupantiem ir atļauts publiskā vietā pie sava elka lietot alkoholu, nēsāt ar likumu aizliegtās padomju regāli-

egansta viņu tiesāt paglāba viņu. Bet nenotiesāja... Rezultātā pateicības vietā – cik nepatīkšanu viņš nav sataisījis mūsu valstij?! Bet Latvija politiķiem un tiesu sistēmai par to nospļauties.

Tikpat saudzīgi mēs izturamies arī pret citiem valsts ienaidniekiem. Tādi giļmani&co var vienalga kā nozāķāt šo valsti vai tās pamattautu, var bez bailēm aicināt gāzt pastāvošo iekārtu, jo zina, ka viņiem par to nekas nebūs. Ja to uzdrošinātos kāds Latvijas patriots, tad viņam gan cieta vietā vietā atastos. Ne par tādu valsti es stāvēju uz barikādēm, un šis valsts parodijas dēļ es atteicos no barikāžu medaļas!

Par ienaidnieku saudzēšanu liecina arī bēdīgi slavenais Valodas referendums. Jāatzīst, ka normālā valstī tādu nemaz nevarētu izsludināt. Ne CVK, ne prezidents to nebūtu pieļāvis. Nu labi, referendums ir noticis, tad gūsim no tā vismaz kādu labumu un iegūsim gandrīz pilnīgu valsts ienaidnieku sarakstu. Lika pagaidīt!... Neaizmirstiet, ka valsts ienaidnieki ir *svētās govis*, kuras nedrīkst aizmirst. Arī *čekas maisi* pieder pie šīs pašas problēmas. Ja Latvija būtu tikpat normāla valsts kā daudzas citas, kuras ir atrisinājušas šo problēmu, tad *maisi* sen

šana (prihvatizācija) un daudzie valsts naudas izsaimniekošanas gadījumi. Rodas iespaids, ka Latvijas politiķi ir cieši saistīti, ja tā var teikt, ar biznesa mafiju. Jo kā citādi varēja tikt izsaimniekoti pasaules bankas kredīti, bez pēdām pazust Latvenego miljoni? Kā varēja no Latvijas nelielā budžeta atvēlēt miljardu Kargina bankas glābšanai un vēl maksāt abiem īpašniekiem 200 miljonus mēnešalgu tā vietā, lai ietupinātu cietumā? Kā varēja uz nodokļu maksātāju rēķina sagriezt svešu kuģi?... Utt., u.tj. Lai spētu brīvi un nesodīti *šeptēt*, tika izgudrots brīnumlīdzeklis – *politiskā atbildība* (faktiski bezatbildība), tādējādi politiķis vai amatpersona var sataisīt jebkādas mēslus, bet viņam par to nekas nedraud. Nu tad viņi arī raujas melnās miesās.

LATVIJAS TAUTA – KAS TĀ TĀDA?

Nobeigumā pakavēšos pie jautājuma, kas lielā mērā traucē objektīvi risināt daudzus politiskus jautājumus Latvijā, sevišķi, kas saistīti ar latviešu tautas pastāvēšanu. Tā ir vēl viena nenormālība Latvijā – šeit netiek pietiekami mērā aizsargāta pamatnācija. Gan Satversmes pamattekstā, gan tās preambulā eksistē tāds jēdziens kā *Latvijas tauta* tā vietā, lai būtu minēta *latviešu tauta*. Līdz ar to Satversme garantē *Latvijas tautas* līdzīgi kā *latviešu tautas* pastāvēšanu. Bet, kas tad ir *Latvijas tauta*? Tie ir latvieši, krievi un visas citas tautas, kas dzīvo Latvijā? Bet galvenais ir tas, ka Latvijas tautā ietilpst visi čekisti un krievu militāristi, kuri te dzīvo un kuri ir šai valstij neloyalī. Tātad tiek aizsargāts viss šis konglomerāts. Un tad nav brīnums, ka, pateicoties *Latvijas tautai*, šie valsts ienaidnieki arī sevi uzskata par Latvijas patriotiem, un kaut kādus pretsoļus viņu rīcībai tie uzskata par viņu cilvēktiesību ierobežošanu. Tikai viņi ar Latviju saprot pavisam kaut ko citu nekā es – proti, eventuālu Krievijas guberņu.

Kāds varbūt teiks, ka brīvvalsts Satversmē arī par suverenās varas subjektu tika nosaukta Latvijas tauta, taču tad bija cita situācija – tad kolonistu nelielā un pārsvarā lojālā masa, pretstatā šodienai, neapdraudēja latviešu tautas un valsts pastāvēšanu. Bet ko var sagaidīt no mūsdienu Latvijas likumdošanas, kas tapusi ar bijušo komunistu un to pēcteču rokām!

Manā izpratnē Latvijai kā neatkarīgai valstij nozīme ir tikai tad, ja tā ir latviska un sevišķi aizsargā latviešu tautas intereses. Bet mūsu valsts politika ir orientēta uz kaut ko citu. Lai sevišķi rūpotos par okupantiem un kolonistiem, tiem tiek piemērots minoritātes statuss. Izredzēto statuss tiek piemērots arī musulmaņu bēgļiem. Kādu dziesmu dziedās mūsu politiķi, kad arī te sāksies terora akts? Un tas laiks nav aiz kalniem, ja mūsu valsts politika nemainīsies. Bēgļi ir ļoti cimperlīgi, un tā kā mēs nevarēsim viņu prasības apmierināt, tad...

Tā normālā valstī nerīkojas. Normālā valstī latviešu tauta būtu pasludināta par apdraudētu ar visām no tā izrietošām sekām. Normālā valstī, ja ne visi okupanti/kolonisti, tad vismaz šai valstij neloyalī sen jau atrastos aiz tās robežām.

Lai stāvoklis mūsu Dievzemītē uzlabotos, bez latviešu patriotu desanta pie valsts stūres neiztikt.

KLĀT PAŠVALDĪBU VĒLĒŠANAS

Vilhelms Klincāns

Jūrmalā

Pašvaldību vēlēšanu kampaņas ietvaros masu medijos notiek īpaši apdullinoša ZZS reklamēšanās. Nauda netiek želota, jo ZZS darboņiem, protams, ļoti gribas tikt pie pašvaldību varas un tādējādi iespējot arī nākamās Saeimas vēlēšanas. Šis abas nodevēju partijas, kas Saeimā balsoja par Abrenes novada un Punduru stacijas atdošanu Krievijai bez referendumu un ir izdarījušas vislielāko noziegumu pret Latvijas valsti un tautu, vispār nedrīkstēja pastāvēt kā politiski spēki un piedalīties valsts un pašvaldību pārvaldībā. Šo partiju deputāti, sēžot vairākos Saeimas sasaukumos, ir pieļāvuši 30 procentus Latvijas zemes un mežu nonākšanu svešzemnieku rokās, valsts izzagšanu, ap 300 tūkstošu nabadzībā iedzīto valsts iedzīvotāju aizbraukšanu svešumā. No ZZS nākušais pašreizējais Valsts prezidents nemitīgi aicina nepilsoņu ģimenēs dzimušajiem automātiski piešķirt Latvijas pilsonību – tādējādi, viņiem sasniedzot pilngadību, tiks papildināts "Saskaņas" elektroāts, kas nekad nebalsos par latviešiem.

Ar pārmērīgu nekustamā īpašuma nodokļiem latviešu ģimenes nereti spiestas šķirties no savām dzīvesvietām, jo nespēj vairs tādās summas samaksāt, un rezultātā īpašumi nonāk svešinieku rokās. Tas spilgti redzams Jūrmalā, kur īpašumus ļoti kāro iegūt svešinieki ar īpatnējiem deguniem... Jūrmalas domes ZZS deputāti pilsētas kapsētās pat aizgājēju kapavietas ir aplikuši ar ikgadējiem nodokļiem. Taču "zelta ķēdes rotātais" atkal rēgojas uz katra ielas stūra.

No LTV "ūdens seriālu" skatīšanās miētpilsoņu smadzeņu rievās tiek nogludinātas līdz debilitātes pazīmēm, tāpēc tādi kāpj uz viena un tā paša grābekļa, ikreiz balsodami par ZZS, kuru ideiskais elks un balsts ir nenotiesājams Ventspils puses "Puzes ķēniņš".

Lūgums tautiešiem 3. jūnijā nesēdēt pie "ūdens seriālu" skatīšanās, bet iet un balsot par mazāko ļaunumu. Nepiedalīšanās vēlēšanās būtu liels pakalpojums latvietības nīdējiem un ienaidniekiem, jo viņi to tik gaida.

Laiks dziedē visas rētas –
Ir teiciens pasaul' sens.
Bet visas nesadzīst.
No vecām rētām sāpes
Jaunas atvasītes dzen.
Tās vairāk kuplo, vairāk zeļ.
Un, kad vismazāk gaida –
No rētas pāridarījums,
Uz gaismu sāpes,
Savu patiesību ceļ.

V.M. Jēkabsone

TIEKAMIES 14. JŪNIJĀ!

Rīgas Politiski represēto biedrība aicina represētos un citus patriotiski noskaņotus cilvēkus 14. jūnijā piedalīties atceres pasākumā pie Brīvības pieminekļa.

Pulcēšanās atceres gājienam pie Okupācijas muzeja Strēlnieku laukumā no **plkst. 12.00**.

Gājiena sākums no Okupācijas muzeja no **plkst. 12.40**.
Biedrības karogu nesīs Konstantīns Pupurs.

Jānis Lapinš

Rīgas Politiski represēto biedrības vadītājs

MŪSU VALSTĪ VALSTS IENAIIDNIEKI IR SVĒTĀS GOVIS. MĒS VIŅUS LOLOJAM, SAUDZĒJAM, AIZSARGĀJAM... BET NEPATEICĪBA VIENALGA IR PASAULES ALGA. NEVEICOT DEOKUPĀCIJU UN DEKOLONIZĀCIJU, LATVIJĀ MĒS ATSTĀJĀM MILZUMU TĀS IENAIIDNIEKU...

jas. Es gribētu redzēt, kāda būtu reakcija, ja kāds staigātu apkāries ar nacistu regālijām. Bet, salīdzinot ar padomju okupāciju, vācu okupācija mums nodarīja daudz mazāku ļaunumu. Tātad – lai dzīvo Latvijas padomju okupācija un genocīds pret latviešu tautu! Un, vai tā ir normāla valsts? Un, vai tie ir normāli politiķi, kas to pieļauj un atbalsta?

Mūsu valstī valsts ienaidnieki ir *svētās govis*. Mēs viņus lolojam, saudzējam, aizsargājam... bet nepateicība vienalga ir pasaules alga. Neveicot deokupāciju un dekolonizāciju, Latvijā mēs atstājam milzumu tās ienaidnieku – pat Krievijas čekistus un militāristus, laikam ar aprēķinu, lai viņi izdevīgā situācijā varētu palīdzēt šo valsti likvidēt (*zaļie cilvēciņi*). Visiem zināmi ir arī individuāli piemēri, kas liecina par to, kā mūsu politiķi rūpējas par valsts ienaidniekiem. Kaut vai Lindermana piemērs. Lai gan Lindermans ir uzticīgs krieviem un Krievijai un naidīgi noskaņots pret Latviju, tomēr bija nonācis Krievijas nežēlastībā. Latvija aiz

jau būtu atvērti, to saturs nebūtu izvazāts un ienaidnieks vairs ar šiem cilvēkiem nevarētu manipulēt. Bet latviešu politiķiem nepatīk, ja dara pāri ienaidniekiem.

Atcerēsimies un paturēsim prātā, ka pie *čekas maisu* neatvēršanas galvenā vaininiece bija tautā tik bezgalīgi mīlētā eksprezidente Vaira Vīķe-Freiberga. Tad padomāsim, kāpēc ar tādu dedzību viņa to darīja. Un tas lielu reizi liecina par latviešu tautas kvalitāti. Par latviešu politiķiem tas liecina, ka valsts ienaidniekus viņi par tādiem neuzskata. Mūsu politiķi piever acis uz to, ko padomju okupācija mums ir nodarījusi un rīkojas, it kā tās vispār nebūtu bijis. Likumi un lēmumi, kas skāra okupācijas jautājumus, bija domāti tikai atvilktnēi. Tāpēc, saglabājoties okupācijas sekām, īstenībā turpinās gan okupācija (padomju virsnieki un čekisti Latvijā), gan kolonizācija (padomju civilokupanti Latvijā).

Par Latvijas kā valsts mazspēju, precīzāk izsakoties – par tās politiku mazspēju vai kaut ko sliktāku, liecina t.s. valsts nozag-

VALODA VAR MŪS VIENOT, BET VAR ARĪ ŠĶIRT

Pārdomas par I. Valerjana rakstu "Ko pačukstēja "Runātāji" jeb Latvietības āmulis uz latgalības stumbra" (Skat.: "DDD" Nr.7(381).)

Ilmārs Riekstiņš

*Laumu dabas parka
dibinātājs*

*Laumu dabas parka Fonda
priekšsēdētājs
www.Laumas.lv*

*"Vienība, tā lielā manta –
Esat viens un būsi stipri."*

Rainis

*Turpinājums no
iepriekšējā numura*

Viss, kas vērsti pret tautību un nacionālu valsti, būtu skaužams un nīdējams kā pretdebiskis murgs, jo tas kalpo vienīgi transkontinentālajai oligarhijai, pasaules kundzības sagrābšanai. Šiem bagātņiem lieka šķiet dievišķā Patiesība un Taisnīgums, jo, viņuprāt, visu izšķir nevis dievišķās Mīlestības, bet savstarpējā nauda un spēka faktors.

Taču patiesībā galvenā un neklūdīgākā tautiskuma būtība ir dabiski ieprogrammēta DNS ģenētiskajā struktūrā. Iedzimtība

da, mantkārības un varaskāres reibumā.

Lai arī cik nožēlojami tas būtu, šo varnešu dvēseles skurbuli atbalsta arī baznīca. Mantiskajās un varas attiecībās tā dalās ar politiķiem – un pat tad, kad baznīca no valsts tiek šķirta. Sevišķi smagi no tā ir cietusi Latvija. Kopš 13. gadsimta šī teritorija nonāca 700 gadu krusta un zobena verdzībā, kuras sekas jūtamas vēl šodien ne vienā tautas gara negācijā vien.

VALODA – TAUTAS DVĒSELES SPOGULIS

Lai arī valsts rodas uz ģeogrāfiski / ģenētiskiem pamatiem, arī valodniekiem te var būt sava teikšana. Kā tagad labi zināms, izteiktajam vārdam var būt milzu enerģija. Ne tikai katram vārdam, bet pat ikvienam burtam ir savs skaņas viļņa garums, frekvence un amplitūda, kas, harmoniski sakomponēti vārdā, izraisa enerģētiski harmonisku dvēseles vibrāciju jeb rezonansi. Uz tās balstās vārdu došana cilvēkam. Vārds ir spēka matrica, kas nāk

latgaliski. Un te viņai radās problēmas ar manu mammu – tiro kurzemnieci, kas pie kāzu galda sēdēja blakus Virgai. Sēd abas blakus, smaids, blisina acis, bet sarunāties nav spējīgas – jo kurzemiece, kas latgaliski nav ne vārda dzirdējusi, šo dziļi latgalisko dialektu nesaprot, kaut vai raudiens nāk.

No šī piemēra ir skaidri redzams, ka dialekts var tautu arī šķirt – un ne aiz ļauna prāta, bet pieredzes trūkuma dēļ. Padzīvotu abas gadiņu kopā, pierastu pie atsevišķu vārdu izrunas atšķirībām un "jaunvārdiem", kas parasti nāk no krievu un poļu valodas, un nebūtu vairs nekādu problēmu.

Taču vislielākā muļķība – patiesībā pat kaitniecība valodniecībā un nacionālās vienotības stiprināšanā – ir dialekta pacelšana valodas kategorijā, lai izrādītu savu īpašu "gudrību", patiesībā klanīšanas okupantiem. Šajā bezpamatojuma apgalvojumu "pērlē" tiek īpaši akcentēta latviešu tautas daudzvalodība un pamattautas ekspansija pret citām latviešu suverēnajām valodām, it īpaši pret latgaļu valodu, kas tiek noteikta par latviešu galveno valodas dominanti. Tagadējā latviešu literārā valoda tiek kvalificēta kā āmulis, kas pārņēmis plašā Latgales valodas koka zarotni un izsūc tās dzīvības sulu! Savdabīga loģika, ja te vispār ir kāda loģika, ar kuru varētu pamatot Latgales dialekta prioritāti. Arī dialekta pacelšana valodas kategorijā nekālo tautas vienotībai. Gluži pretēji. Tā kalpo nacionālās sinerģijas iznīcināšanai.

ČANGAĻI UN ČUIĻI – NE TIKAI LAMUVĀRDI...

Ne velti I. Valerjana apdziedātie okupanti tik ļoti rūpējas par latviešu daudzo dialektu attīstību – un ne jau tāpēc, lai vairotu tautas spēku, bet lai to saskaldītu, padarītu vieglāk pakļaujamu un novestu līdz pašnīcībai. Cits galamērķis šādai skaldīšanai nemaz nav iedomājams.

To teicami saprata "fašists" Kārlis Ulmanis un darīja visu iespējamo, lai stiprinātu ne tikai latvisko vienotību, bet arī lai attīstītu etnisko harmoniju Latvijā dzīvojošo tautību starpā, atļaujoties vienīgi valstiskās kārtības ārdītāju izolēšanu, bet ne iznīcināšanu.

Cilvēku dabā ir iegājis triviāls nīkis, lai sevi nomazgāt baltu, savas vajības pierakstīt citam. Tāpēc arī latvieši, ar Ulmani priekšgalā, tiek masveidā padarīti par zvērinātiem fašistiem, rusofobiem un pat pašu zemes neatkarīgo tautu bendēm, kas līdz riebūmam vaino citus svešu zemju okupēšanu. Tā kā Latgale no četriem Latvijas novadiem bija visvairāk atpalikusi, jo pusgadsimtu ilgāk atradās Krievijas pakļautībā un arī dzimtbūšanu

**KATRAI TAUTAI IR IZKRISTALIZĒTA
SAVA VALODA, KAS VISPILNĪGĀK
ATBILST TĀS DVĒSELISKAJAI BŪTĪBAI
UN DOD TAI VISLIELĀKO PIEVIENOTO
VĒRTĪBU. TĀ IR CEMENTS, KAS
STIPRINA TAUTAS VIENOTĪBU. ŠO
CEMENTU NEMITĪGI JĀPILNVEIDO,
LAI PAAUGSTINĀTU TĀ STIPRINOŠO
UN ENERĢĒTISKO VĒRTĪBU.**

tur atcēla vēlāk, Ulmanis veltīja īpašu vēribu Latgales atdzimšanai, mēģinot radīt tās lielāku vienotību ar pārējām Latvijas zemēm. Dabiski, pēc Latvijas valsts nodibināšanas lielākais latviešu tautas skaldītājs bija daudzo dialektu atšķirības, kas radīja viltus patriotismu un kuras mēģināja maksimāli uzpūst šādi valerjāni.

Visaugstākās sekmes šajā "patriotismā" sasniedza mūsu visvairāk ļaunuma skartā zemīte Latgalīte, kuras iedzīvotājus pārējie tautieši saukāja par **čangaļiem**, bet viņi tos par **čuiļiem**. Tie nebija tikai lamuvārdi. Tas bija karš dialektu atšķirības dēļ, kas zaļumu ballēs, kulšanas talkās un citos masu saietos izraisīja pat asiņainus kautiņus. Par to varēja priecāties vienīgi latviešu tautas nelabvēļi, kas visādi sekmēja šo pašnīcināšanu, tādējādi kultivējot un zem patriotisma maskas attīstot graujošu separātismu.

VISAS TAUTAS IZAUDZĒTA NACIONĀLA VALODA

Lai patiesi stiprinātu jaunās Latvijas valstiskumu, te separātismam vietas nebija. Tāpēc Ulmaņa lēmums par vienas latviešu nacionālās valodas izkopšanu bija savlaicīgs un pareizs. Valoda ir tautas dievišķās enerģijas pamats. Lai tauta saņemtu šo enerģiju pēc iespējas vairāk, valodai ir jābūt maksimāli daiļskanīgai, ritmiskai un harmoniskai. Filologiem, dzejniekiem un literātiem, kas sekmē valodas attīstību, būtu jābūt apveltītiem ar absolūto dzirdi un muzikalitāti tāpat kā komponistiem un mūziķiem, kas spējīgi saklausīt vissīkākās novirzes izteiktā vārda daiļskanībā.

Katrai tautai ir jācīnās, lai tās nacionālā valoda būtu visdaiļskanīgākā no visām pasaules valodām. Tas nav goda, bet tautas spēka jautājums. Skaistai valodai paveras visi ceļi. Tā ir papildus pievienotā vērtība.

Valoda ir kā skaista roze vai kāds cits debešķīgs zieds, par kuru nemitīgi jā rūpējas, jākopj un jālaista. Tāda ir visas tautas izaudzētā un aprūpētā nacionālā valsts valoda, kuras tapšana, nav

šaubu, izmantoti labākie latviešu valodniecības spēki ar profesoru Endzelīnu priekšgalā.

Un tagad ir atradies viens vizīnis, kas sevi godā par Valerjanu un atklāj pasaulei, ka šī latviešu nacionālā valoda nestāv uz zinātniskiem pamatiem, bet ir kā parazītaugs āmulis, kas vardarbīgi uzmeties uz Latgales valodniecības krāšņā koka, lai izsūktu tā dzīvības sulu un tad abi aizietu bojā. No tā tad izriet, ka viss, kas darīts tautas kopējas valsts valodas izveidošanā, ir fašistiska vardarbība pret "suverēnām jeb neatkarīgām Latvijas tautām". Te nu skaidri redzams, cik tālu ir iespējams apmuļķot pašam sevi un vēl šos maldus nest tālāk pasaulei, katru valstisko iejaukšanos vienotas valodniecības jomā uzskatot kā lielāko nāves grēku.

Otrs "nāves grēks", kuru atļāvēs Ulmanis pret Latgali, ir sādžu nolikvidēšana un zemnieku pārceļošana uz lauku viensētām tāpat kā citās Latvijas zemēs. Tas tika darīts ne jau modes dēļ, bet saskaņā ar Latvijas lauksaimniecības īpatnībām, lai ērtāk būtu saimniekot un maksimāli celtu augsnes auglību, kas sādžu zemniecības sistēmā bija stipri nokritisies.

Pateicoties šiem un vēl citiem Latgales atdzimšanas pasākumiem, arī šis atpalcības traumētais novads sāka strauji pielīdzināties citām Latvijas zemēm, it īpaši lauki. Pateicoties valsts atbalstam, izzuda noplukušās sādžas. To vietā parādījās jaunas lauku sētas un pat ar kokgriezumā noformētiem logiem, durvīm, verandām un jumtu galiem.

Tā bija liecība, ka latgalieša bagātā dvēsele nekur nebija zudusi! Jauna gaisma iespīdēja arī skolās. Lai vienotu tautas dvēseli, tur ieskanējās kopīgā literārā valoda:

Tik skaidrā valodā,

Kā ūdens avotā,

Kā ūdens avotā.

Lai pilnveidotu kopīgo tautas dvēseli, tika celtas arī jaunas skolas. Respektīvi, tika darīts viss iespējams, lai radītu kopīgu tautas dvēseli, nevis dzīvotu separātisma tvanā, kā to vēlētos mūžīgie "suverenitātes" sludinātāji un to šodienas pakalpiņi.

Un nobeigumā mans vēlējums – lai migla reiz zustu no mūsu acīm un arī no saduļķotās dvēseles!

NEAPMIERINĀTĪBA TRIJĀS REVOLŪCIJĀS NAV ZUDUSI

Valija Eize

Turpinājums no iepriekšējā numura

PADOMJU VARA RIETĒJA, BET NENORĪTĒJA

Skarbu viedokli par šodien notiekošo ir izteicis režisors **Viesturs Kairišs** intervijā žurnālam "IR" 2015. gadā 10.–16. novembrī "Vai mūsu mērķis ir Nāves sala?":

Viesturs Kairišs

"Es maz interesējos par Latvijas politiku, bet saprotu, ka mūsu mērķis ir labklājība, respektīvi, bet redzot to, kas notiek šodien Latvijā, izskatās, ka mūsu mērķis ir nevis labklājība, bet Nāves sala. Tā es to varu interpretēt. Nerēdzēt Latvijas bojāeju var tikai aklais vai cilvēks, kas sevi uzskata par aklu vai muļķi. Es jau minēju, ka režisors Latvijas teātrī nevar pat Raini iestudēt. Man tā ir viena no Latvijas kultūras bojāejas pazīmēm, ka pati sev nav vajadzīga. Es nedomāju, protams, fizisku bojāeju. Lugas "Lāčplēšis" varoņu sakarā daudz domāju par Daini Ivānu, vispār par politiķiem. Visas Solvitas Āboltiņas, visi ir pārdomāti. Es skatījos uz Ivāna fotogrāfijām no Atmodas laika un tagad, ka tas nekādā veidā nav prototips, asociāciju ir daudz, ka ar viena cilvēka spēkiem kaut ko paveikt, bet pēc tam viņš vienkārši traucē. Tipisks Lāčplēša gadījums. Tie burtnieki un aizkraukļi pie visām varām turpina. Tas ir tas, kas Latvijā notiek.

Latvijā vara nav mainījusies. Vajadzīgā brīdī nobalsoja par neatkarību, un tie ir tie paši cilvēki, un viņi turpina. Tāpēc Latvija tik šausmīgi tiek vilkta atpakaļ uz to pašu padomju domāšanu, uz padomju sistēmu. Skaidrs, būtu pēdējais muļķis, ja tajā laikā nenobalsotu par Latvijas neatkarību. Tādi idioti jau cilvēki nav. Tad mēs arī varam analizēt tautas atmodu. Es pats tur biju, tā bija eiforija, mēs bijām vienoti, līdz ārprātam spēcīgas sajūtas, un man šīs sajūtas ir svarīgākas par to, kas aiz tā stāvēja, kā tas bija

radies, vai tas tiešām bija tā, ka tauta pēkšņi sajuta kaut ko tādu.

Tajā brīdī šo cilvēku kopumu varējām saukt par tautu. Šobrīd – nevaram. Uzskatu, ka tautas jēdzienu labāk lietot pēc iespējas mazāk, jo tas ir tikai instruments neliešu mutēs, lai manipulētu. Tāpat kā nacismu nevar izskaidrot, kolektīvās zemapziņas lietas arī nevar. Var teikt, ka tas tā un tā, bet pa īstam izskaidrot nevar. Esam uzbūvējuši valsti, kur nevaram runāt par savu identitāti."

"Neatkarīgajā Rīta Avīzē" (4.–6.11.2016.) ir izlasāma saistoša intervija ar **Juri Putriņu** "Lai ir drosme būt brīviem". Viņš ir J.Čakstes demokrātijas un ilgspejīgas attīstības biedrības valdes loceklis, bijušais LTF biedrs, Latvijas Pilsoņu kongresa delegāts un Triju zvaigžņu ordeņa kavalieris. Juris desmit gadus pastāvīgi ir dzīvojis Igaunijā, un viņš secina, ka igauņiem daudz kas ir savādāk nekā pie latviešiem:

Juris Putriņš

"Igaunijā inteliģencei politiskajā dzīvē ir liela nozīme. Igaunijas inteliģence veido plānus, rada priekšlikumus un pētījumus, kurus pēc tam iesniedz parlamentā, bet Latvijas inteliģences priekšlikumi tiek aizslaucīti pagultē. Igaunijas politiķi neuzdrošinās neko tamlīdzīgu darīt, ja inteliģence kaut ko teikusi, politiķi vienmēr ieklausās un reaģē.

Šodien Latvijā inteliģence lielākoties kluse, vai atsevišķi vārās tīmeklī. Mūsu inteliģence ir aplūsināta un palikusi bezspēcīga. Es neticu, ka inteliģence negrib neko darīt, vienmēr būs cilvēki, kas gribēs un varēs kaut ko darīt, bet domāju, ka cilvēkus arvien vairāk pārņem pesimisms. Pirms 21 gada atgriezios Latvijā, jo cerēju, ka Igaunijā iegūtās zināšanas un pieredzi varēšu izmantot Latvijā. Pirms 21 gada grāmatas "Zem šo debess smaguma" pirmizdevumā rakstīju: "Tas viss ir tikai komentārs, bet patiesība kādu rītu pamostoties var izrādīties šausmīgi īsa, mēs pēkšņi atskārsim, ka Latvija ir pārdota." Acīmredzot jau toreiz nojautu, ka pie varas nonākušās politiskās elites kurss ir bez nākotnes redzējuma, un tas agrāk vai vēlāk mūs visus novedīs strupceļā. Varbūt vieglāk un veselīgāk ir to visu nesaprast? Varbūt tā šodien lielākā gudrība?"

"Latvijas Avīzes" 01.02.2017. numurā manu uzmanību piesaistīja intervija ar **Ilmāru Poikānu** "Lai beidz muldēt!". Vēlos atgādināt, ka Ilmārs Poikāns mums visiem ir pazīstams ar segvārdu NEO. Pērn viņš sevi pieteica kā politiķis un iestājās Artusa Kaimiņa dibinātajā partijā "KPL" bet to jau pēc mēneša pameta. Lūk, ko intervijā saka Ilmārs Poikāns:

Ilmārs Poikāns

"Pirms 7 gadiem internetā publicēju valsts iestāžu, kapitālsabiedrību atalgojuma sarakstus, kur varēja redzēt, ka jostu savilkšana nav notikusi vienlīdzīgi. Piemēram, tur bija vairākas oāzes, kuras krīze vispār nebija ietekmējusi un arī vienas iestādes ietvaros izrādījās atšķirīga, bija daži izredzētie, kuriem atšķirībā no kolēģiem algas netika samazinātas. Latvijā mežonīgais kapitālisms ir attīstījies ļoti neglītā formā. Es jau nedomāju, ka tagad kaut kas ar varu ir jāpārdala vai jāvienādo. Manuprāt, vienlīdzībai jābūt kā iespēju vienlīdzībai. Neatkarīgi no tā, kāda cilvēka izcelsme. Man gribas dzīvot vidē, kur cilvēkiem ir labi, kur nav negausību, kur visi iegūst, nevis otram kaut ko atņem

Ja ir iespēja izdarīt ko labu, tad es vienmēr esmu gatavs iesaistīties. Vai tā būs partija? Tāds jautājums – kura? Es pat neizskatu iespēju stāties vecajās varas partijās pēc visa, ko tās ir izdarījušas ar valsti un iedzīvotājus pēdējos 25 gadu laikā... Man nav pieņemami šo partiju principi un paustās vērtības, kas izpaužas darbos, nevis piepucētajās partiju programmās, bet esmu gatavs jauniem pavērsieniem savā dzīvē. Un pēc saviem noteikumiem.

Politiķi bieži vien aizbildinās, sakot, ka sabiedrība nav gatava, sabiedrība nevēlas. Šis pētījums parāda, ka sabiedrība vēlas un ir gatava. Protams, tiks meklēti citi argumenti. Es redzu ļoti lielu nevēlēšanos kaut ko atklāt. Kāds secinājums? Padomju vara rietēja, bet tā arī nenorietēja. Es nedomāju, ka visi, kas čekas maisos, automātiski ir kaut kādi sliktie. Nē, tur bija dažādi cilvēki. Bet, lai ietu tālāk, mums vispirms ir jāsaprot šī vēstures lappuse, tikai tad varēsim to pāršķirt."

"Neatkarīgās Rīta Avīzes" 16.–18.09.2017. numurā ir publicēta intervija ar politoloģi **Ilzi Ostrovsku** "Latvija ir dzīva par spīti viduvējībām", kurā viņa analizē racionālisma sadursmi Atmodā un runā par valsts stagnāciju:

Ilze Ostrovka

"Ļoti daudzi cilvēki bez šaubām ticēja Latvijas Tautas frontes ideāliem. Ļoti limitēts bija to cilvēku loks, kuriem tika dots riko-

jums apzināti demontēt padomju varas struktūras un panākt tautas atbalstu šai demontāžai. Pieņemu, ka viņi nezināja par Potsdamas konferences dokumentu slepeno pielikumu esamību, taču, ja atceramies vēsturisko situāciju un tautas noskaņojumu, veikt demontāžu un panākt tautas atbalstu nebija grūti. Latvijas kompartiju Maskavā kūrēja mans aspirantūras kursabiedrs. 1989. gada augustā viņš atbrauca un krievu valodā teica: "Ilze, mēs aizejam." Tajā gadā, kā atceros, Latvijā nekas sevišķs nenotika. Tāpēc administratīvās pārvaldes nodošana citās rokās notika relatīvi mierīgi un organizēti. Mēs to saucam par Dziesmoto revolūciju. Kamēr liela tautas daļa dziedāja un raudāja piegānītās jūras krastā, tikmēr pragmatiski pārdeva saražoto precī un vēl derīgas rūpnieciskās iekārtas. Saprotiet, tās bija divas dažādas pasaules – Dziesmotie revolucionāri un revolūcijas izmantotāji. Cilvēkiem bija vajadzīgs emocionāls papildījums, bet patiesībā par to, kas notiek paralēli, neviens negribēja dzirdēt.

Latvieši ir fragmentāra nācija, un tas attiecas uz paaudzēm, gan uz dzīvesveidu – pilsētu un lauki, Rīga un pārējā Latvija –, gan uz politiskiem uzskatiem. Domāju, fragmentācija tiek apzināti stimulēta, un to veicina tie, kuri uztur hibrīdkaru: fragmentācija ir viens no hibrīdkara mērķiem. Kādreiz teica: mūsu valsts ir tilts starp austrumiem un rietumiem. Piedodiet, kāds tilts? Mēs esam mīnu lauks! Un visiem politikas spēlētājiem mēs esam mazi un neērti, mēs esam tādi, kurus gribētos paspērt ar kāju un neatcerēties vairs nekad, bet tajā pašā laikā mēs esam kā suņanagla sēžamvietā, par kuru nav iespējams aizmirst. Un tas nervozē – ne tikai tos, kas ir austrumos, bet arī tos, kas ir rietumos.

Arī divas pārējās Baltijas valstis – kā suņanaglas. Ir vērojama segregācija starp tiem, kuri nopirkti, un tiem, kurus nepērk. Segregācija attiecas arī uz finansālo, mantisko polarizāciju. Līdz ar to plēn vidusšķira. Integrācija nenotiek. Vienīgi tik, lai uz Eiropas fona mēs saprastu, kādi esam nabagi. Savukārt mūsu bagātnieku turīgums ir slidens, jo tas vairumā gadījumu nebalstās uz rūpniecību, bet gan uz tirdzniecību. Supperkapitālisti mūsu valstī, domāju, ir skaitāmi uz vienas rokas pirkstiem. Izskatās, ka mūsu valsts šobrīd stagnē, un stagnācijas iemesls ir lielā šķirtne starp formālo un reālo varu. Ar formālo varu es domāju vēlēto politiku. Ar reālo – birokrātijas anonīmos darboņus, kuru vārdus tauta nezina, kuriem nav regulāri publiski jāatskaitās, bet kuri nereti pieņem lēmumus un nosaka, kā tiek pildīti likumdevējas lēmumi. Ko mēs dzirdam? To, ka ierēdniecībai tiek paaugstinātas algas. Reizēm tas izskatās kā tāds amoka skrējieni... Un tad arī formālā vara grib, lai tai arī paaugstina algas. Tajā pašā laikā pēdējā ir padarīta par boksa sitamo maisu. Patlaban līdz komas stāvoklim ir nozvetēta "Vienotība", nu sāk zvētēt zaļzemniekus. Nacionāļus liek mierā, jo skaidrs, ka viņiem 10% kā ir tā arī paliks. Politiķi paši, protams, dod neskaidrus iemeslus zvētēšanai. Tas viss bremzē attīstību, plaisa starp formālo un reālo varu palielinās, likumdevēja vara nespēj kontrolēt izpildvaras institūcijas. Pēdējais terorizē sabiedrību. Tas, kas notiek VID un KNAB, labi raksturo situāciju... Vizija par valsts mērķi ir zināma: valsts kā līdzeklis izredzēto dzīves standartu paaugstināšanai. Ir tāda sajūta, ka viņi dzīvo uz citas planētas."

Turpmāk vēl...

PILNVEIDOSIM PIEMINEKLI

Uldis Priede, Rīgā

Pieminekļu graušana ir barbarisms, kas mantots no padomju laikiem. Toreiz grāva patiesās kultūras vērtības un veidoja jaunas – komunistiskajai ideoloģijai atbilstošas. Tajos gados kapos centās ierobežot piekļuvi pirmā Valsts prezidenta Jāņa Čakstes atdušas vietai, bet par "brīvprātīgiem" ziedojušiem uzcēla pieminekli "Padomju Latvijas un Rīgas atbrīvotājiem no vācu fašistiskajiem iebrucējiem" Uzvaras parkā. Nav saprotama tur attēloto personu sakarība ar jebkādu uzvaru.

Tā kā minētais piemineklis celts arī par manu naudu, uzskatu par pienākumu to pilnveidot un padarīt saprotamu katrai personai, kas atrastos tā tuvumā. Vajadzētu nedaudz. Aiz skrejošās sievietes muguras jānovieto lopu vagona ar caurumu grīdā. Šādos vagonos (caurums – koplietojamas atejas vieta) uz attālākām PSRS vietām aizveda tūkstošiem Latvijas iedzīvotāju. Ja uz vagona ārpuses novietotu baltu plāksnīti ar melnu uzrakstu "Latvija-Sibirija", būtu skaidrs, ka sieviete mūk no izsūtījuma, bet bruņotie, uzbrūkošie vīri vēlas sievieti notvert. Tiktu atrisināta vēl viena problēma. Ja visu noformētu labi, tad 9. maijā pie pieminekļa nepulcētos uz alkoholu tendēta publika, bet atnākušie saprastu, ka tas ir Okupācijas piemineklis.

JAUNĀ TAUTAS SAIMNIEKOŠANAS PARADIGMA

Dr. Valdis Šteins

Triju zvaigžņu ordeņa komandieris

IESKAŅAI UN NOSKAŅAI

Es zinu, ka jūs, birokrāti, smikņājat par manis rakstīto, bet es ieteiktu tomēr paskatīties uz slideno māla pamatni zem jūsu ar zelta maliņu izgreznotā krēsla. Es jūs nenolādu, kaut varētu, jo saprotu, ka jūs arī esat Sistēmas Upuri. Sāciet domāt, kas jūs esat un kam jūs kalpojat. Bet vislabāk – atjaunojiet kādu viensētu un uzsāciet normālu cilvēka cienīgu dzīvi. Labāk ganiet aitas, nevis cilvēkus, klausieties putnu balsis mežā, nevis radiokrātinā, jo tad arī zāle bezjēdzīgi netiks nopļauta un putni atgriezīsies jūsu laukos, slauciet govīs – nevis tautu, audzējiet garšvielas un baudvielas, dzeniet droši “šmakovku”, jo nebūs, kam uzlikt akcīzes nodokli.

Dzīve bez jums arī mums būs skaista.

GEŠEFT & ANDEL & “REBES & MAKARS”

Latvijas valstij tuvojas 100. gadadiena kopš dibināšanas 1918. gada 30. janvārī (30.01.1918). Latviešu Pagaidu Nacionālā Padome deklarēja, ka Latvijai ir jāklūst par brīvu demokrātisku republiku – red.piez.). Jaunā Tautas Saimniekošanas Paradigma, kas

prasa jaunu domāšanu, ir mana dāvana latviešu Tautai, lai tā varētu glābt savu Valsti no bojāejas, lai šī nav pēdējā gadadiena.

Šodien Pasaulē un Latvijā valdošo paradigmu esmu nosaucis par “GEŠEFT & ANDEL & “REBES & MAKARS” jeb BIZNES PARADIGMU, kuras būtību izsaka netikumiskā atziņa “BIZNESS IR BIZNESS – NEKĀ CILVĒCISKA”.

Daži pētnieki šodienas ekonomiku sauc par “Parādu ekonomiku”, jo nauda valstīm tiek izsniegta kā Parāds (gan no Federālajam Rezervēm, gan Starptautiskā Valūtas Fonda, gan Pasaules Bankas, gan citiem aizdevējiem un kolonizatoriem). Es to varētu nosaukt arī par “peļņas ekonomiku”, jo visi rēķina Peļņu. Bet – tā ir tik liela, cik biznesmenis ir kādu apšmaucis. Peļņa ir krāpšanās savā būtībā un sūtībā. Ja ir Peļņa, tad ir noticis netīrs darījums. Peļņa ir tik liela, cik pelnītājs ir apšmaucis upuri, peļņa ir *gešeft*. Tas nozīmē, ka par precī vai pakalpojumu ir samaksāts vairāk nekā tajā ieguldītā darba vērtība. Katram darba rezultātam – sarāžotai fiziskai vai garīgai precei – ir vērtība, un, ja jūs to pārdodat ar peļņu, tas nozīmē, ka jūs aprāpjat pircēju.

Varturi un varneši tautsaimniecības jēdzienu viltīgi aizstājuši ar makroekonomikas jēdzienu (t.sk. komercdarbība, bizness) ar mērķi likvidēt pat iespēju izveidoties Tautas saimniecībai. Viņi nomainīja tautas intereses ar savām kosmopolitiskajām un merkantilajām, alkatīgajām kompradoru interesēm. Varturi un varneši – kā starpnieki starp valsti un kolonizatoriem, uzpircējiem, ārvalstu tirgotājiem, banksteriem – saņēma attiecīgu samaksu naudā vai kādu citu bonusu. Virsvalstu un starpvalstu darījumos oficiālā samaksa ir līdz pat 10 procentiem no darījuma apjoma.

Kāpēc valsts aparāts uzvedas un darbojas kā biznesmeni? At-

bilde ir šāda: valsts pēc būtības nepastāv, bet valsts pastāv kā korporācija. Dažas korporācijas ir virsvalstu korporācijas, kā, piemēram, Federālo Rezervju Sistēma (Banksteru sindikāts), milzu banksteru-industrialistu korporācija – “Eiropas Savienība”, kura *de facto* dibināta slepenā sanāksmē 1942. gadā Kanādā. Tā sākotnēji, 1950. gadā, ir izveidota kā “Eiropas Ogļu un tērauda kopiena” – sindikāts, bet 1957. gadā ar Romas Līgumu tā tiek pārveidota par korporāciju “Eiropas Ekonomikas Kopiena” (EEK) jeb “Kopējais tirgus”. Šī jau bija klasiska oligopolija ar vienoto centru un aizvien pieaugošu birokrātiski administratīvo aparātu.

Eiropas “Brīvais tirgus” faktiski nolikvidēja patieso Brīvo tirgu Eiropā. Bet Pasaules mērogā brīvais tirgus tika likvidēts 1947. gadā līdz ar oligopolijas “Vispārējā vienošanās par tarifiem un tirdzniecību” (GATT) izveidošanu. Šo organizāciju 1995. gadā pārsauca par Pasaules Tirdzniecības Organizāciju (PTO). Zem tās jumta ir *apmautas* 156 valstis, kurām ir uzspiesti tarifi, visādas kvotas, cenas utt. Tā ir patiesā brīvā tirgus ļaunprātīga iznīcināšana. Pie milzu korporācijām pieder korporācija “ASV” un senā korporācija “Kronis” (*Crown*), kas pārvalda Nāciju Sadraudzību (*Commonwealth of Nations*), jeb senāk to sauca par *British Commonwealth*), kurā tieši ietilpst 52 valstis, bet vēl tām klāt nāk daudzas “klientvalstis”. Divas milzīgas korporācijas “Eiropas Savienība” un “Kronis” bija “savietojušās” zem viena karoga, bet tagad oligarhi nolēma turpināt iet to pašu virzienu, tikai katrs pa savu ceļu. Polārzvāigzne jau ir viena un tā pati – Pasaules paverdzināšana.

BANKSTERU VALSTIS-KORPORĀCIJAS

Gribu tikai atzīmēt, ka valsts-korporācija – tas nav jauns fenomēns, jo “Kronis” tika dibināts jau 1600. gadā Elizabetes I valdīšanas laikā. Bet jāpiebilst, ka pirmos zvanus kā teokrātiskas korporācijas iezvanīja virsvalstu militārie ordeņi (Templiešu, Hospitaliešu, Vācu, Zobenbrāļu) un korporācijas-republikas (Venēcijas, Dženovas, Pizas u.c.) jau 11.–12. gs.

Nākošais lielais etaps, kad korporācijas uzvilka septiņjūdžu zābakus, bija valstu centrālo banku privatizācijas etaps. Tas ir laiks, kad valstis zaudēja pārvaldību par savu naudu – tās nonāca banksteru rokās, valsti pārvēršot par korporāciju. Jaunās valstis-korporācijas faktiski tika pakļautas lielākai Sistēmai – virsvalstu korporācijai.

Valsts korporācijas indikatīvs rādītājs ir arī privāto banku esamība valstī. Tā ir skaidra, atmaskojoša pazīme, ka valsts ir pārvērsta par valsti-korporāciju, privātas bankas sāk pārvaldīt visu valsts saimniecisko dzīvi un ietekmēt kultūras dzīvi. Šādā struktūrā valsts aparāts gluži vienkārši ir valsts korporācijas administrators jeb dažādas pakāpes menedžeris.

Paskatieties uz Latvijas vai jebkuras ES pavalsts-korporācijas administratoriem. Kā viņi braukā apkārt un tirgojas, slēdz slepenus līgumus (komercnoslēpumus un valsts noslēpumus iepakotus). Kā viņi rēķina eksporta-importa

bilanci, veic deindustrializāciju, lai virsvalstu oligopolija varētu izvērsties. Veic valstu depopulāciju, lai pēc tam varētu ievest lētos vergus, bet valsts aborigēnus pārsviet uz citām valstīm, kur viņi arī kļūst par lēto vergdarba spēku. Aborigēnu vergu tirdzniecība kopš 15.–16. gs. ir bijusi ļoti

Visi krusta kari bija banksteru finansēti. Teitoņi bija venēciešu banksteru radījums Akrā (vecajā gravūrā – Acre) Jerušalaimas karaļvalstī, un tie tika nosūtīti izlaupīt un iekarot Baltu-āriešu Tautu zemes pie Baltijas jūras. Zobenbrāļu ordenis, kurš laupīja un zaga, un tirgoja latviešus

VARTURI UN VARNEŠI TAUTSAIMNIECĪBAS JĒDZIENU VILTĪGI AIZSTĀJUŠI AR MAKROEKONOMIKAS JĒDZIENU (T.SK. KOMERCARBĪBA, BIZNESS) AR MĒRĶI LIKVIDĒT PAT IESPĒJU IZVEIDOTIES TAUTAS SAIMNIECĪBAI.

ienesīga *andel* lieta. ASV daudzi lieli monopolisti-industrialisti savu varu un kapitālu uzkrāja tieši kā balto, bet vēlāk – melno vergu tirgotāji.

MAZLIET NO VĒSTURES

Viss notiek pēc labi izstrādāta valsts-korporācijas attīstības un izaugsmes projekta. Vēsture pierāda, ka vienai korporācijai ir pakļautas vairākas valstis, bet var būt arī situācija, ka vienā valstī ir divas vai pat vairākas korporācijas. Klasisks piemērs korporācijai-valstij (nevis valstij-korporācijai, bet tieši korporācijai kā valstij) ir Britu Austrumu Indijas (Austrumindijas) kompānija – akciju sabiedrība, kur akcijas piederēja arī karaļnamam (*British East India Company*), kas dibināta 1600. gada 31. decembrī ar karalienes Elizabetes I dekrētu, piešķirot tai milzu valstiskās privilēģijas. Tieši tāpat savā laikā Romas katoļu pāvests bija iedevis privilēģijas jau pieminētajiem Templiešu, Hospitaliešu, Teitoņu, Zobenbrāļu, Livonijas ordeņiem – kā valstij valstī.

Templieši un hospitalieši bija pirmās istās virsvalstu banksteru militārās struktūras Eiropā, kas nosauca sevi par militāriem ordeņiem. To cietokšņi bija gan valūtas maiņas, gan toreiz jau eksistējošo vērtspapīru aprites centri, naudas un vērtlietu pārvedumu saņemšanas vietas – viens pret vienu mūsdienu *Western Union*, tās bija kredītiestādes un depozītu iestādes. Cietokšņos glabājās Krusta karos un citos kariņos salaupītās milzu bagātības. Kas bija kopīgi salaupīts, tas piederēja “*obščagam*” – koplādei jeb kopkasei. Templieši, ar sarkano krustu uz baltā fona, bija dženoviešu banksteru finansētā slepenā militārā roka, bet hospitalieši ar balto krustu uz baltā fona bija venēciešu banksteru apmaksātie.

kā vergus – tas bija dženoviešu banksteru veidojums, vienkārši Templiešu filiāle. Latvijā ar laiku, mūsu seniem sakaujot zobenbrāļus, dženoviešu banksteru struktūras nomainīja ar teitoņiem – venēciešu banksteru finansēto “stacionāro bandītu”. Tā bija liela venēciešu uzvara.

Britu Austrumu Indijas kompānija iekaroja un pārvaldīja Sindiju (Indiju). Faktiski ne jau Britu impērijai piederēja šī zeme, bet šai korporācijai (kā jau iepriekš minēju – pati impērija piederēja lielākai korporācijai). Tieši tāpat Indonēzija un dažas kolonijas Sindijā *de facto* jau nebija Nīderlandes valsts kolonija, bet gan Nīderlandes Austrumu Indijas kompānijas īpašums (*Dutch East India company* jeb saukta arī par *United East India Company*).

“Jaunie venēcieši” – banksteri – 1588. gadā bija jau nodibinājuši Nīderlandes Republiku kā savu korporāciju, un 1602. gadā viņi nodibināja šo Nīderlandes Austrumu Indijas kompāniju. Pētnieki šo korporāciju sauc par Nīderlandes Komerčiālo impēriju, kuras bizness bija karš un koloniju aplaupīšana. Karš un laupīšana deva milzu peļņu. Nolaupītais – tā ir tīrā Peļņa.

Nīderlandes un Britu komerciālās impērijas guva arī lielu peļņu no kara ar Spānijas un Portugāles komerciālajām impērijām. Protams, ka “jaunie venēcieši” gan Britānijā, gan Nīderlandē, gan citās valstīs, kurās viņi nāca pie varas, aizvien jaunu koloniju iekarošanai izmantoja valsts resursus un karaspēku. Ja vairākus gadsimtus pirms tam vikings bija vienkārši laupītāji, radanīti – viņu salaupītā tirgotāji, grieķi – pārpircēji un tālākie tirgotāji, tad, sākoties 17. gs., viss tika veidots uz korporatīviem pamatiem. Pieminētās un vēl citas korporācijas bija tipiskas reideru, uzliidotāju, laupītāju un kolonizatoru korporācijas.

Turpmāk vēl...

LNF bankas konts ziedojumiem laikrakstam “DDD”

Latvijas Nacionālā fronte
(Reģ.Nr. 40008033014)

Swedbank (SWIFT kods: HABALV22);

konts: LV40HABA0551034053378

Publikāciju izmantošanas gadījumā atsauce uz laikrakstu DDD obligāta.

Laikraksts DDD Reģ.Nr. 000702221; apl.Nr. M 1196
Iznāk 2 reizes mēnesī Rīga, 2017

Izdevējs: LATVIJAS NACIONĀLĀ FRONTE
(Reģ.Nr. 40008033014)

Norēķinu konts: A/S Swedbank;

Kods: HABALV22 Konts: LV40HABA0551034053378

Galvenā redaktore: LĪGA MUZIKANTE

Redaktora vietniece: LIENE APINE

Pasta adrese: DDD, Lubānas iela 6 – 4,

Rīga LV-1019

tāl./fakss: 67140680

Interneta adrese: WWW.FRONTE.LV

E-pasts: DDD@FRONTE.LV

Iespiests: SIA “Latgales druka”

Ofsetiespiedums, metiens 5 000, apjoms 2 x A 2